

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ISSN-2406-2405

број 9

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА
новембар, 2015. године БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА: ОДНОС ДРЖАВЕ И ОПШТИНЕ

Стране 2, 3, 4 и 5

**Милан
Стаматовић:**
Чајетина је
глас разума
против
лошег
закона

**Арсен
Ђурић:**
Маћехински
однос државе
према
општини
Чајетина

**Остоја
Ковачевић:**
Држава мора
да има исте
аршине према
свим локалним
самоуправама

ПРЕДСТАВЉАМО НАША СЕЛА: РОЖАНСТВО

Стране 14 и 15

На извору добре воде и добрих домаћина

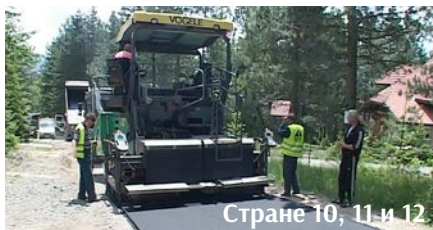
Стране 6 и 7

Нове машине и возила за боље
зимско одржавање путева

ПРЕДСТАВЉАМО УСПЕШНЕ

Свет купује
од столара Бојовића
из Сиројојна

Стране 16 и 17

Стране 10, 11 и 12

У свакој месној заједници
се ради и гради

Стране 18 и 19

Треће доба
– најбоље доба

Стране 8 и 9

Пољопривредници од општине
добили 58 милиона динара

ИНТЕРВЈУ: ЛАЗАР РИСТОВСКИ

Врхунски
глумач
с талентом
приповедача

Страна 25

Стране 20 и 21

„Чигота” најбоље зна
да ли смо здрави

Чајетина је глас разума против лошег закона

”

„Специфичност општине Чајетина је у томе што смо ми у протеклих 15 година вредно и одговорно радили у интересу наших грађана и од општине направили профитабилну локалну самоуправу, што сада неке смета! Не могу они који никада нису радили и саградили кућу да прописују одлуке и нама сугеришу као треба радити и односити се према инвеститорима који су заједно са локалним становништвом учествовали у изградњи инфраструктуре и њеном одржавању“, наглашава Милан Стаматовић

Зашто је овакав садашњи однос државе према локалним самоуправама? Због чега се изгубио утицај мањих средина на кључне државне одлуке? Како то да ни успеси и позитивни примери појединих општина не наилазе на разумевање и подршку оних што у држави одлучују? Да ли су врху државне власти важније локалне средине које предводе челници из њихове партије, чак и када никакве резултате не постижу, од оних општина што добро воде успешни и на делу проверени људи из других странака?

Те недоумице, чије одговоре је могуће наслутити, председник општине

Чајетина Милан Стаматовић (СНП) коментарише на очигледном примеру ове општине, на чијем је челу већ 12 година. По његовим речима, најдрастичнији примери тог неславног државног односа овде су опструкција почетка градње гондоле на Златибору, покушај поклањања 2.213 хектара општинске земље приватном лицу, као и дугогодишњи спор око права коришћења земљишта у центру Златибора између општине и „Златибор туриста“ изазван нечињењем државе.

Стаматовић, такође, најављени Закон о озакоњењу објеката види као покушај корупције под окриљем државне власти. О овим проблемима он се у јавности протеклих дана оглашавао, смело критикујући челнике државе који замагљују своје праве намере.

Коментаришући Закон о озакоњењу објеката, или Закон о планирању и градњи како се раније називао, председник општине Чајетина тврди да је реч о покушају људи из сфере криминала, блиских владајућој партији, да земљиште добијено на поклон преведу на себе и да им кроз овај закон буде поклоњена и инфраструктура коју је изградио неко други: држава, локална самоуправа, грађани и инвеститори пре њих.

„Својим утицајем на политичке партије и људе који доносе законе остварили би своје циљеве, а то је енормно богаћење. Наравно да им је најзанимљивије земљиште у зимским спортским центрима, бањама и великим градовима, местима где су огромне површине пољопривредног и грађевинског земљишта у власништву

државе, да би касније то могли да препродају уз екстрапрофит, а поштедни грађани који уредно плаћају обавезе према локалној самоуправи били би стављени у неравноправан положај у односу на оне које овај закон штити“ образлаже свој став Стаматовић.

По његовим речима ради се о три закона: Закону о планирању и градњи или како каже Закону о озакоњењу бесправне градње, Закон о конверзији и Закон о катастру. То су, како тврди три закона која ће бити донета у мандату ове владе, а који одговарају људима блиским Српској напредној странци.

„Било је покушаја и у ранијим владама да се то оствари, али се увек јављао неки глас разума који је то спречавао. Надам се да ће сада општина Чајетина као иницијатор и покретач приговора који ћемо упутити Савету за борбу против корупције бити тај глас разума. Упутићемо уставну жалбу председнику државе да не потпише закон који има све елементе злоупотребе и корупције под окриљем актуелне власти“, каже за „Златиборске вести“ председник општине Чајетина.

Милан Стаматовић решење у овом случају види у поштовању Устава. „Уставом је загарантовано право локалним самоуправама да одређују локалне приходе на основу специфичности појединих општина и да саме прописују накнаде које су локални изворни приходи. Није иста цена коштања инфраструктуре у равници и у брдско-планинским областима, где је много теже урадити инфраструктуру. Или у срединама у којима је због

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА**Издавач**Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ћира“**Главни и одговорни уредник**

Милић Симић

РедакцијаНада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић
Предраг В. Ковачевић**Штампа:**

Графос Ужице

Тираж

1500 примерака

Контакт069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

Билтен финансира општина Чајетина

политике изостала подршка државе, као што је био случај са општином Чајетина. Ми смо захваљујући доброј организацији и поверењу грађана и инвеститора заједно учествовали у изградњи локалне инфраструктуре, и то мора да се поштује. Не може неко ко је дошао на власт пре три године да занемари урађено у претходном периоду и да бележи време, резултате и обавезе од момента када су они ступили на власт“, изричит је Стаматовић, који оцењује да је то “заиста велика злоупотреба и кршење закона и устава, па зато тражимо да се поштују специфичности сваке локалне самоуправе те да се изврши децентрализација“.

У свим уређеним државама, како објашњава председник општине Чајетина, нико не моли лидере за било какву одлуку и решење, већ је све организовано по демократским принци-

решавање животних питања. Тај новац, који смо удружили са новцем пореских обвезника, рационално је коришћен и утрошен у инфраструктуру или унапређење туристичких садржаја, што је једини начин на који може да функционише једна локална самоуправа. Наравно, има оних који теже да не плате обавезе, али на нама је да то спречимо и доведемо на разумну и пристојну меру. На Златибору има нелегалне градње и нама је познато ко су ти људи и њих треба санкционисати. Ако ми упремо прстом и кажемо ‘ово су инвеститори који граде без дозволе’, нисмо никога по политичкој или фамилијарној вези ставили у повлашћен положај и ваљда то треба да буде јасан сигнал и нашим министарствима да почну да примењују законе. Основни разлог зашто има бесправне градње је што се не примењују закони. Знамо

сада је било хаотично стање, а сада ће завладати анархија, јер ће инвеститори морати сами да решавају своја питања од животног значаја. Без државе и институција биће много већих проблема и конфликта.

Златибор је и ових дана право градилиште, а први човек општине Чајетина очекује да ће центар туристичког места заблистати до почетка лета, а да ће потпуно нови изглед добити до 2017. године.

„Изглед објеката у центру одавно је превазиђен, напретком технике и технологије и развојем грађевинске индустрије није било рационално да на највреднијој локацији имате најмање објекте. Свуда у свету екстра зоне карактеришу највеће квадратуре, јер су ту и највеће обавезе. Зато су инвеститори искористили право и могућност да по угледу на светске метрополе

пима по којима и државни апарат, и локалне самоуправе, и месне заједнице имају део учешћа у локалним пословима.

„Специфичност општине Чајетина је у томе што смо ми у протеклих 15 година вредно и одговорно радили у интересу наших грађана и од општине направили профитабилну локалну самоуправу, што сада неке смета! Не могу они који никада нису радили и саградили кућу да прописују одлуке и нама сугеришу као треба радити и односити се према инвеститорима који су заједно са локалним становништвом учествовали у изградњи инфраструктуре и њеном одржавању“, наглашава Стаматовић и наставља:

„Никада нисмо имали проблем са поштеним грађанима и инвеститорима који су уредно плаћали своје обавезе и знали да ће за те обавезе моћи од локалне самоуправе да очекују

да је за бесправну градњу предвиђена казна затвора, а до сада у Србији за бесправну градњу нико није одговарао. Иако надлежна министарка каже да не можемо да ухапсимо милион и по људи, то је могло бити спречено. Имате примере да су инвеститори градили бесправно, јер локалне самоуправе нису радиле свој посао. Као и примере где су у редовној процедури могли да да добију грађевинску дозволу, а нису платили. У првом случају требало је санкционисати људе у локалној самоуправи, а у другом инвеститора. Да се тако радило не би било бесправне градње.“

По речима председника општине Чајетина, најавом усвајања Закона о озаконјењу објеката и укидањем накнаде више нико неће имати потребу да подноси захтев за грађевинску дозволу, употребну дозволу, нити да плаћа локалним самоуправама. И до

и туристичке центре дограде своје објекте како би остварили профит и зараду. Верујем да ће у 2016. години сви искористити то право у тржном центру и да ћемо у 2017. ући са новим центром, новим објектима“ најављује Стаматовић.

Он користи прилику да подсети грађане и власнике локала као и оне који имају примедбе да су промењени туристички стандарди и да не могу да се баве угоститељством ако не поштују савремене стандарде. У постојећим објектима, како тврди, то није било могуће, јер су првобитна замисао тржног центра биле занатске радње, а касније су сви кренули да се баве угоститељством и услугама. Зато су њихови захтеви за проширење и надоградњу према локалној самоуправи били оправдани, како би одговорили критеријумима и категоризацији који одговарају врхунском туризму. **М. Ј.**

Маћехински однос државе према општини Чајетина

На питање како оцењује однос државе према локалним самоуправама, Арсен Ђурић, председник Општинског одбора ДСС у Чајетини и директор Туристичке организације Златибор, одговара конкретним освртом на последња дешавања између државне власти и чајетинске општине. При томе, овај однос критикује и назива маћехинским, па свој став овако образлаже:

„Јасно је то када се узме у обзир колико се пореза наплати на територији општине Чајетина, а колико се кроз трансферна средства врати општини. Такође, Чајетина је једина локална самоуправа у Србији која није добила ниједан динар помоћи након прошлогодишњих елементарних непогода. Уз речено, ту је и опструкција у решавању имовинских односа за изградњу гондоле, највећег златиборског пројекта. Зато се слободно може рећи да је однос државе према Чајетини маћехински”, каже Ђурић за „Златиборске вести”.

Али то је, с друге стране, ојачало предузимљивост и отпорност локалног руководства. „Такав однос нас је научио да се не ослањамо на државне субвенције, већ да радимо на увећању сопствених прихода. Последњих неколико година општински буџет је вишеструко увећан, пре свега наплатом накнаде за уређење грађевинског земљишта, пореза на имовину и других изворних прихода. То повећање буџета је омогућило велика улагања у инфраструктуру, значајне субвенције у пољопривреди, социјална давања, повећање буџета за спорт и друге намене”, објашњава директор ТО Златибор.

Он се осврће и на случај ПК „Златибор” о коме је раније брујала и шира јавност: „Сигуран сам да би афе-

”

Арсен Ђурић:

Такав однос нас је научио да се не ослањамо на државне субвенције, већ да радимо на увећању сопствених прихода.

Повећање буџета је омогућило велика улагања у инфраструктуру, значајне субвенције у пољопривреди, социјална давања, повећање буџета за спорт и друге намене

ра отимања 2.213 хектара државног земљишта на Златибору била успешно реализована да се руководство општине Чајетина није јасно успротивило скандалозном решењу Министарства грађевина. Након седмодневне медијске кампање општина успева да спречи једну од највећих пљачки у

новијој историји. Али уместо да креатори ове афере одговарају, покреће се невиђена хајка на председника општине Чајетина Милана Стаматовића изношењем разних неистина и лажи у медијима који излазе из оквира цивилизоване комуникације, тако да се поставља питање колико је Србија правна држава”.

Арсен Ђурић критички оцењује и најновије кораке Министарства грађевина: „Када је реч о новом Закону о озакоњењу објеката, поједине одредбе тог закона су скандалозне. Ја могу да разумем да се омогући јефтина легализација стамбених објеката од 100, 200 или 250 квадрата за људе који су себи и својим породицама на тај начин решили стамбено питање. Оно што апсолутно не могу да разумем је да се власницима комерцијалних објеката намењених за продају омогући да по десетоструко нижим ценама изврше легализацију. Поставља се питање шта је мотив да се великим инвентиторима буквално поклати и по неколико стотина хиљада евра, а на терет општине које од тог новца треба да финансирају инфраструктуру”, истиче Ђурић и закључује:

„Без обзира на све тешкоће и препреке, ми у наредном периоду настављамо са значајним улагањима у инфраструктуру и стварање повољног амбијента за привлачење нових инвеститора. У наредној години неопходна су озбиљнија улагања у сам центар Златибора (изградња нове аутобуске

станице, нове пијаци, савремене тржнице), као и уређење парковских површина, изградња дечијих игралишта, пешачких и бициклистичких стаза, регулисање простора за јахање коња и вожњу четвороточкаша, како би Златибор задржао лидерску позицију у туризму Србије.”

М. Ј.

Држава мора да има исте аршине према свим локалним самоуправама

Однос државе и општине коментарише Остоја Ковачевић, потпредседник Скупштине општине Чајетина и председник СПС-а Чајетина

Однос државе према свим локалним самоуправама требало би да буде једнак, без обзира ко чини власт у појединим општинама и да ли је она компаративна са републичком“, каже за “Златиборске вести” Остоја Ковачевић, председник чајетинских социјалиста и потпредседник локалне скупштине.

“Чиниоци власти су политичке партије које су постигле сагласност око заједничких циљева – ако су сагласни прави се коалиција, без обзира да ли је власт иста као на републичком нивоу или не. То не мора и не сме да буде пресудно“, сматра он.

Ковачевић се осврће и на политичке односе у нашој локалној самоуправи. „Када говоримо о општини Чајетина очигледно да се Српска напредна странка, која је била у власти у Чајетини, није снашла. Нису били спремни да снесу одговорност. Ако сте у коалицији морате правити договоре, а не форсирати само оно што се вама свиђа“.

Коментаришући однос државе према локалним самоуправама Ковачевић подсећа да Влада Србије функционише по ресорима па они ресори за које су задужени кадрови СПС-а са општином Чајетина немају никакав проблем. Као пример наводи ресор енергетике.

„Прошле године смо урадили трафостаницу на Златибору која кошта 700. 000 евра, коју је финансирао ЕПС. На моју интервенцију тај посао урађен је без средстава општине. Подсећам да од 2008. до 2012. године нисмо учествовали у локалној власти, али смо подржавали све што је од интереса за Златибор. Што се тиче изградње гондоле, после чијих темеља је држава послала неколико инспекција, мој став је и раније био да је држава требало преко ЈП „Скијалишта Србије“ половином средстава да учествује у њеној изградњи. Колики је око гондоле интерес општине толики је и интерес „Скијалишта Србије“ које је државно предузеће. И то и данас тврдим“ истиче потпредседник Скупштине општине Чајетина.

”

Када говоримо о општини Чајетина очигледно да се Српска напредна странка, која је била у власти у Чајетини, није снашла. Нису били спремни да снесу одговорност. Ако сте у коалицији морате правити договоре, а не форсирати само оно што се вама свиђа

Ковачевић не верује да појединачни иступи и примери, какав је чајетинска општина, могу да промене ставове оних који доносе законе.

„Ми као једна мала локална самоуправа треба да кажемо свој став, али да ли ће то да утиче на државну политику нисам сигуран“, оцењује он и наставља:

“Власт треба да ради у интересу грађана, а држава треба да има исти аршин према свакој локалној самоуправи и да занемари да ли власт чине идентичне коалиције на локалном или републичком нивоу. Па и да је сама ДСС или сада ДСС И СНП на власти, увек треба ценити рад а не политич-

ку припадност, јер имамо примера где је локална власт преликана са републике па не ради добро“.

Председник чајетинских социјалиста додаје да опструкција актуелне власти није начин да се на изборима победи.

„На изборима на које излазите побеђује се програмом за развој општине и оним шта сте урадили. Не видим с којом ће од ове две ствари чајетинска опозиција да изађе на изборе на пролеће. Њихов једини програм је да критикују власт у општини, а не могу се ничим урађеним похвалити“, закључује Остоја Ковачевић. **М. Ј.**

Нове машине и возила за боље зимско одржавање путева

Због значаја проходности путних праваца ка Љубишу, Владајама, Семегњеву и Рибници општина одлучила да зимус, ако држава буде каснила с њиховим одржавањем, по потреби ангажује локална комунална предузећа

Приближава се зима и снежне падавине, па се у локалној самоуправи и комуналним предузећима увелико предузимају активности и обављају припремни послови за што боље зимско одржавање путева у нашем крају. Општина Чајетина препознаје значај те потребе за становништво овог планинског подручја, не само општинске вароши и туристичког центра него и удаљених сеоских средина, и зато важност проходности путева током зиме ставља међу приоритете.

Ове године период у коме се врши услуга зимског одржавања путева је од 15. новембра ове до 15. априла наредне године, и то за оне који врше одржавање путева у сеоским месним заједницама за повремену проходност. Зимско одржавање за КЈП “Златибор” и ЈКП “Водовод Златибор”, који одржавају путеве у Чајетини и Златибору и путеве према сеоским месним заједницама где је потребна стална проходност, траје од 1. јануара до 31. децембра 2016. године.

Што се тиче државних путева који пролазе преко територије општине Чајетина, за њихово одржавање и чишћење задужена је фирма АД “Путеви” Ужице. Ти путни правци су до сада сврставани у путеве трећег приоритета, што је подразумевало чишћење три до четири дана након падања снега. То су бивши регионални путеви: Р-230 (Бела Земља- Љубиш), Р-230 а (Сирогојно – Владаје), Р-252 (Златибор – Железничка станица Семегњево) и Р-253 (Крст - Рибница). Због значаја проходности ових путева одлучено је да се, уколико држава буде каснила са њиховим одржавањем, по потреби ангажују локална комунална предузећа. Иначе, за ову сезону повремена проходност биће обезбеђена и на новим путним правцима.

Помоћница председника општине за грађевинско земљиште, путеве, инвестиције и месне заједнице Бојана Божанић истиче да искуства из ранијих година показују да и поред

свих наведених начина организације чишћења путева на овом подручју, остаје још много путева у појединим месним заједницама чије је чишћење и одржавање потребно спровести да би се обезбедила саобраћајна комуникација у свим деловима наше општи-

не. – Општина Чајетина је, према плану савета месних заједница и дужини путних праваца за одржавање, определила финансијска средства за куповину нафте, а савети МЗ одређују правце и извршиоце за реализацију чишћења у зимским условима. Кри-

теријум за додељену количину нафте је превасходно дужина деонице која се одржава. Локална самоуправа је, по усвојеном Програму зимског одржавања, расписала конкурс за фирме и појединце који ће одржавати путеве током зиме на територији општине, он је трајао до 30. новембра. А биће расписан и конкурс за интервентно одржавање, уколико буде екстремних непогода – напомиње Бојана Божанић.

Што се тиче улица на Златибору и Чајетини које нису наведене у Програму Одсека за привреду и привредни развој Општинске управе Чајетина, оне ће бити чишћене по потреби, односно по завршетку чишћења улица и путева првог приоритета.

Комунално јавно предузеће «Златибор», које је главни носилац радова на зимском одржавању локалне путне мреже, предстојећу зиму дочекује спремно. Набављено је пет нових возила и машина, свих потребних агрегата има у довољним количинама, а на пословима зимског одржавања биће ангажовано око 30 људи (возача, машиниста, физичких радника). Извршена је набавка 3.000 тона ризле, 300 тона натријум-хлорида и 30 тона калцијум-хлорида што је, према речима надлежних, сасвим довољно за овогодишњу зимску сезону.

Руководилац Службе зимског одржавања Миломир Каљевић каже да су за припреме имали довољно времена и да је задовољан свим оним чиме

ова служба располаже, првенствено мислећи на припрему и ремонтовање постојеће као и набавку нове механизације. Каљевић додаје да је прошла година била рекордна што се тиче набавке и да би им била потребна још једна таква како би механизацију у потпуности обновили. Од пет набављених машина једна је комбинована машина – крамер, камион троосовинац и камион «Ивеко» који ће стићи у фебруару заједно са пратећом опремом (рао-

ником и посипачем). Набављена су два посипача и један раоник за трактор.

У надлежности КЈП «Златибор» налази се велики број путних праваца која ово предузеће одржава дужи низ година. Према овогодишњем уговору, у плану зимског одржавања уз све остале налазе се и два нова путна правца: Зарића куће – Локва у дужини од око осам километара и пут Колонија – Основна школа у Шљивовици. Поред тога, КЈП «Златибор» је задужено и за чишћење пута за Јабланицу (од Крста према Ски центру «Торник», Рибници и Јабланице), као и путева Водице – Љубиш и Водице – Доброселица, те путног правца Борова Глава – Доброселица. У надлежности КЈП налази се и правац Владаје – Алин Поток – Рудине – Чајетина – стари пут као и релација Сирогојно – Трнава – Рожанство – Рудине – Златибор. Зимска служба КЈП «Златибор» задужена је и за чишћење путева и улица у насељеном месту Златибор те пута за Око.

О томе који су путни правци приоритетни одлучује се на Општинском већу, а на предлог Одсека за привреду и привредни развој. Први и стални приоритет су улице које морају бити очишћене и подасуте, а други приоритет су они који се само чисте и морају бити проходни у року од 24 сата. Путеве и улице трећег приоритета подразумевају чишћење након завршетка два важнија приоритета.

Бојана Божанић

Драгана Росић

Пољопривредници од општине добили 58 милиона динара

Преко „Златиборског еко агара“ највише субвенција исплаћено за увећање сточног фонда, набавку механизације и изградњу пољопривредних објеката, што ће и убудуће бити настављено. – Удруживање пољопривредника најважније

Општина Чајетина убедљиво предњачи међу локалним самоуправама овог дела Србије по помоћи и субвенцијама које даје пољопривредницима на свом подручју. У последње три године за те намене издвојила је 58 милиона динара, па су многи наши пољопривредници дошли до преко потребних средстава за увећање сточног фонда, набавку механизације и изградњу пољопривредних објеката. Исплата тих субвенција иде преко Привредног друштва за развој пољопривреде «Златиборски еко аграр», које

подршком и развојем пољопривреде на територији општине Чајетина. Уз то је било предвиђено и отварање лабораторије за контролу квалитета млека, која је лоцирана на већ изграђеној сточној пијаци у Кривој Реци.

По окончању пројекта „Еко аграр“ је прешао на финансирање од стране општине Чајетина. Од тада почетком сваке године пред скупштину излази са планом рада за наредну годину и крајем те исте године са извештајем рада. Самим Законом о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју

то раде и друге општине на територији Србије. То значи да је адекватним правилником, који издаје министарство, „Еко аграр“ достављен списак мера, односно врста подршки које се могу спроводити на територији општине. Све то води ка даљем усклађивању законских регулатива и процеса са ЕУ. Како министарство своје правилнике и програме усклађује са ЕУ и са ИПАРД програмом који нам предстоји, тако и локалне самоуправе се прилагођавају министарству у оној мери одређивања и давања подстицаја како је то плани-

Марко Марић из Мачката у свом овчарнику

је добром организацијом, саветодавним активностима и квалитетним радом допринело да наши сточари и ратари на прави начин искористе погодности које им обезбеђује локална самоуправа и тако унапреде своје производње.

„Златиборски еко аграр“ основано је кроз пројекат и донацију Европске уније у лето 2011. године. За ова средства општина Чајетина је код ЕУ аплицирала 2009. године, са циљем отварања предузећа које би се бавило

предвиђено је да јединице локалне самоуправе и аутономне покрајине могу основати овакав привредни субјект који ће се бавити развојем пољопривреде, финансијском и саветодавном подршком регистрованих пољопривредних домаћинстава.

Од 2014.године „Еко аграр“ у сарадњи са Министарством за пољопривреду и заштиту животне средине припрема програм мера који се реализује на територији наше општине, као што

рано законском регулативом са националног нивоа и нивоа ЕУ.

У последње три године, колико Привредно друштво за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр“ исплаћује субвенције регистрованим пољопривредним газдинствима на територији наше општине, највише субвенција исплаћено је за увећање сточног фонда, набавку механизације и за изградњу пољопривредних објеката. Овакав тренд пословања наставиће се и у наредном периоду.

ду, а програм мера биће прилагођен потребама пољопривредника на основу искустава из предходних година.

Према речима Владимира Бојовића, директора "Златиборског еко агара", ово привредно друштво је настојало и успело да спроведе већи део планираних активности у области пољопривреде у оквиру стратегије одрживог развоја општине Чајетина од 2012. до 2020 године.

„С обзиром да смо исцрпели све активности предвиђене овим општинским актом, ми ћемо у 2016. години, наравно уз већ договорену сарадњу са министарством, приступити изради Стратегије руралног развоја општине Чајетина за неки наредни период од 10 година. Ангажоваћемо стручна лица која ће на основу адекватних параметара утврдити које су то приоритетне области делатности у оквиру пољопривреде на које треба ставити посебан акценат у наредном периоду“, каже за „Златиборске вести“ Владимир Бојовић.

У претходне три године општина Чајетина је кроз „Златиборски еко аграр“ у обнову пољопривредне механизације уложила око 23 милиона динара, у пољопривредне објекте 14 милиона динара и за увећање сточног фонда издвојен је 21 милион динара. „У овом смеру наставиће се и у наредном периоду, наравно уз сагласност надлежног министарства“, истиче Бојовић и додаје:

„Поред ове финансијске подршке, кроз субвенције које добијају регистрована пољопривредна газдинства на територији наше општине, ангажовали смо научне и стручне институције за подршку. Када говоримо о саветодавној улози „Еко агара“, имамо сарадњу са Институтом за крмно биље из Крушевца, са Институтом за воћарство из Чачка, са Пољопривредним факултетом из Земунa и све то на пољу унапређења знања и образовања наших пољопривредника, како би били у току са савременим тенденцијама у развоју пољопривреде и на најбољи могући начин искористили те своје ресурсе.“

С обзиром да пољопривредни произвођачи сами најчешће не могу да нађу пут ка захтевном тржишту и да за своје производе често не остварују адекватну цену, „Златиборске еко аграр“ подстиче пољопривреднике на удруживање. „То

представља кључ њиховог опстанка и даљег развоја, јер произвођачке организације имају нарочито важну улогу у организацији пласмана производа, али и у пословном повезивању и промоцији“, наглашава Бојовић. У последње време настало је неколико нових удружења, као што су Удружење произвођача сувомеснатих производа, Удружење млекара са Златибора, Удружење пчелара; удружења која се баве овчарством и козарством, узгојем свиња ... За њихове чланове „Еко аграр“ је организовао студијска путовања и сајмове који су у склопу њихових интересовања, како би пољопривредници обогатили своја знања управо примерима из праксе. Једно од таквих је студијско путовање у Италију које је у сарадњи са РРА „Златибор“ недавно организовано за „пршутаре“ из нашег краја. Они су имали прилику да виде на који начин се произвођачи у Италији баве овом

делатношћу, колико су посвећени удруживању, промоцији, маркетингу и заштити својих производа. Све то је оставило позитиван утисак и добар ефекат код наших произвођача. Због тога је у плану да се сваке године за истакнуте пољопривреднике организују стручна студијска путовања. Због новонастале ситуације и проблема у млекарству у Србији и шире, фармери који се баве производњом млека на подручју наше општине одлучили су да се удруже и заједно са „Еко аграром“ и Регионалном развојном агенцијом „Златибор“ код ЕУ конкуришу за пројекат изградње млакарне. Информација о томе очекује се почетком наредне године.

„Златиборски еко аграр“ се у последње две године ангажовао и око повећања матичних запата пре свега грла оваца и свиња на територији наше општине. У плану „Еко агара“, поред пројекта млекарне, је изградња азила за псе. „То је нешто већи пројекат за мало предузеће као што је наше, али имамо значајну подршку општине, министарства и осталих владиних и невладиних

институција и органа, па се надамо да ћемо заједно успети у свему томе. И да ћемо нашим пољопривредницима помоћи на најбољи и адекватан начин, а да све то допринесе бољем развоју пољопривреде на подручју наше општине“, истиче Бојовић.

Поменуте видове подршке у пољопривреди похвалили су многи пољопривредни произвођачи са подручја наше општине који су остварили право на субвенције. Један од њих је Ивица Михаиловић из Трнавe који је у набавку 1.400 садница високожбунасте америчке боровнице уложио 7.000 евра. Остваривши право на субвенцију, на основу уредно предатих рачуна, Михаиловић је након пет месеци добио повраћај новчаних средстава у износу од око 2.500 евра. Како непрестано ради на унапређењу производње, добијена средства уложио је у набавку аутоматизованог система за наводњавање „кап по кап“, за чију набавку је остварио право на субвенцију од 30 одсто.

Драгану Шопаловићу из Мачката обрађивање око 10 хектара пољопривредног земљишта постало је много лакше након набавке новог трактора „ИМТ 2065“. Ову пољопривредну машину Шопаловић је платио 2.122.000 динара са ПДВ-ом, а од општине Чајетина преко „Златиборског еко агара“ добио је повраћај средстава од 530.500 динара.

У исту инвестицију средства је уложио и Бранко Поњавић из Криве Реке. Набавивши трактор „Раковица“ вредности 1.900.000 динара, остварио је право на субвенцију у износу од 100.000 динара. Средства је уложио у прскалицу за ливаде.

Марко Марић из Мачката, који се бави узгајањем уматичених оваца расе „ил де франс“, одлучио је да сагради силос који му је био неопходан за депоновање силаже и у њега уложио око 300.000 динара. Собзиром да је део материјала сам поседовао, за субвенцију код општине конкурисао је у износу од 180.000 динара. На тај начин остварио је субвенцију од око 60.000 динара.

Сви ови пољопривредници похвалили су рад „Златиборског еко агара“ и општине Чајетина који пружају несебичну помоћ пољопривредницима и непрестано раде на унапређењу пољопривреде.

Д. Р.

У свакој месној заједници се ради и гради

МЗ ЗЛАТИБОР

На територији месне заједнице Златибор током ове године завршено је мноштво планираних радова који се тичу поправке, реконструкције и изградње нових путева. Истим интензитетом радови ће се наставити и у наредној години како би се изашло у сусрет грађанима и њиховим потребама, каже председник савета МЗ Златибор Александар Павловић.

У току ове године на територији ове месне заједнице урађене су три нове улице: на Чоловића брду, на Палисаду и на потезу иза Поште према ресторану "Србија". Радило се и на крпљењу и реконструкцији већег броја праваца који воде кроз ово насеље, нарочито у близини улица Проте Симића и Панта Мијаиловића. Пробијена су два нова пута: у Веланском гају и на потезу Око – Беле воде, а одрађено је насипање и проширење постојећих улица и њихових банкина.

Извршено је реновирање и пресвла-

чење новим слојем асфалта улице од хотела „Олимп“ до „Палисада“ где је урађен и кружни ток. Слични радови одрађени су и са крака Крфске улице према Улици Панта Мијаиловића (према "Максију"). Планирана је изградња нове улице од Севојничког одмаришта до хотела „Мир“. У наредном периоду, како истиче Павловић, биће извршена реконструкција улица које до сада нису урађене.

Знатна новчана средства уложена су у изградњу уличне расвете која је постављена на потезу од магистралног пута – поред кампа – према Тић пољу и на Обудојевици изнад пијаце. С постављањем уличне расвете наставиће се и у наредном периоду. Већ се кренуло са заменом уличних стубова од хотела „Олимп“ ка аутобуској станици. Након тога улична расвета биће постављена целом дужином Улице Проте Симића. У плану је да се расвета уради и на потезу од Улице Сердара Грила према паркингу ка центру језера, Улици Златних труба и Једриличарској улици.

МЗ ГОСТИЉЕ

Асфалтира се Гостиље и гради, да ово село буде напредније и у њему остану млади. Тренутно се ради пут у засеку Раковица у дужини од 1.000 метара, а уколико време буде наклоњено требало би да се асфалтом покрију још два километра.

Заселак Раковица има доста домаћинстава у којима живе млади који имају жељу да остану у свом родном крају, баве се пољопривредом и живе од плодова свога рада. Савет МЗ Гостиље, у жељи да олакша живот мештанима и пружи подршку младим људима. Стара се да изгради путну мрежу ради лакше комуникације између села и административног центра општине

зарад бржег и квалитетнијег обављања послова, али и ради учешћа у културном животу Чајетине и шире.

Изградња пута се финансира 80 одсто средствима општине и 20 одсто учешћем мештана. Вредност радова износи 3,6 милиона динара. Иначе, пут који се ради је наставак пута Језерине – Преседло чија дужина износи пет километара, који је такође у плану да се асфалтира. Планирана је и изградња пута према Чиготи у дужини од једног километра.

Поред преко потребних путева, у Гостиљу се гради црква посвећена Трећим Тројицама.

“Већ са задовољством могу да кажем да смо за три месеца завршили радове скоро од темеља до крова”, каже ►►

►► председник МЗ Гостиље Љубиша Тодосијевић. “Планирамо да у току ове године покријемо цркву што је сасвим довољно за ову годину. Овом приликом се захваљујем многим добротворима, пријатељима, а захвалио бих се и општини која је издвојила милион динара, као и свима који су учествовали на изградњи цркве”, додаје Тодосијевић.

МЗ АЛИН ПОТОК

У засеоку Милаћевићи овога пролећа је изграђено око 380 метара асфалтног пута, а у Чумићима око 250 метара. Председник МЗ Алин Поток Горан Лазовић каже да уколико општина буде имала средстава, у плану им је да у наредној години асфалтирају још око 600 до 700 метара пута. Довођењем асфалта у засеоке, каже Лазовић, утицали смо да донекле зауставимо одлазак младих људи из села.

Са њим се здушно слажу и мештани. Ђурђија Милаћевић нам је рекла да су се пре 20 година мучили без пута. Протекле године месна заједница је прокопала пут, а ове године га асфалтирала. “Имам четворо деце, па сад могу да нам дођу чешће и да нам помогну”.

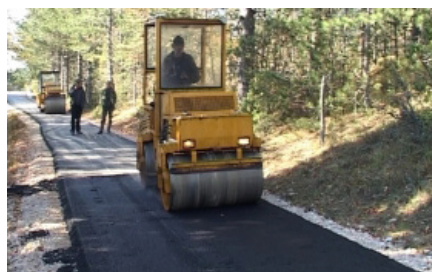
У плану Савета месне заједнице је и да сеоски водовод предају на управљање ЈКП “Водовод Златибор” из Чајетине, јер ће им то олакшати одржавање мреже и снабдевање сељана водом.

МЗ ДОБРОСЕЛИЦА

Становници Доброселице добили су још један асфалтни путни правац. Реч је о локалном путу од Јечменске пресе до засеока Точовице и Градца, у дужина од око 1.300 метара. Он повезује 15 домаћинстава, а асфалтиран је средином овог месеца. Према одлуци Савета МЗ Доброселица, општина Чајетина определила је средства у износу од три милиона динара, како би и овај део села имао асфалтиран пут, ради бољих услова за живот.

„Поред мештана, велики број туриста борави овде, од којих и неки већ праве викендице. У питању је пут од посебног

значаја за све становнике овог краја. Најбитиније је да се сада људи враћају у село, јер имају боље услове за живот”, каже Жељко Марјановић, заменик председника МЗ Доброселица.

МЗ СТУБЛО

И најудаљенија села наше општине нису занемарена од локалне самоуправе. Ове године у месној заједници Стубло одрађени су земљани радови на путу који води према манастиру Увац, чија вредност је 400.000 динара. Извршено је и крпљење рупа на релацији Ђуровића гробље – Стубло. Недавно је ка манастиру Увац асфалтирана још једна деоница пута у дужини од 715 метара, коју користе и домаћинства у засеокима Дидановићи и Живковићи.

Председник МЗ Стубло Горан Лазаревић објашњава да је ова деоница била веома проблематична, јер је након сваке јаче кише пут био однет. Он додаје да је ово прво асфалтирање пута ка манастиру након његове обнове 1989. године. На овај начин Стубло ће моћи да се повеже са општином Прибој, на чему ће се радити у наредном периоду.

Средства за ову инвестицију, у вредности од 2.500.000 динара, обезбедила је општина Чајетина. План ове месне заједнице, каже Лазаревић, је наставак асфалтирања пута према православној светињи, као и асфалтирање појединих заселачких путева.

МЗ ЈАБЛАНИЦА

У Јабланици је ове године асфалтирано 720 метара пута и то: 360 метара у Горњој (заселак Јанковићи) и 360 метара у Доњој Јабланици (од Рајовића према железничкој станици Рибница). Вредност радова износила је 330.000 динара. Председник МЗ Јабланица Живојин Рајовић каже да је важност путне

инфраструктуре вишеструка. Првенствено због прилаза железничкој станици на којој се возови заустављају неколико пута дневно.

„Да није било железничке станице, ми из Доње Јабланице бисмо се сигурно одселили одавде”, додаје Рајовић.

До краја године у плану је да се од ради насипање око 100 метара пута ►►

►► у засеоку Божовићи и нешто више од 100 метара у засеоку Ђуровићи. Радове ће изводити грађевинска фирма „Коп Јанковић“.

Одлуку о асфалтирању и радовима донео је савет месне заједнице, а потребна новчана средства обезбедила је локална самоуправа.

МЗ СИРОГОЈНО

Ове године је у МЗ Сирогојно урађен паркинг у центру села којим је решено питање паркирања туристичких аутобуса. Настављен је и рад на уличној расвети, а ових јесењих дана се радило на асфалтирању засеочких путева.

Прошле године је у овој месној заједници урађено 600 метара асфалтног пута ка засеоку Митрићи, а ових дана се ради око преосталих 220 метара пута који спаја Митриће са Туцовићима. Тиме се побољшава и комуникација са суседном општином Ариље. Вредност тих радова износи 2,5 милиона динара.

„Као и протеклих година радимо на

томе да унапредимо квалитет живота мештана који се баве пољопривредом, како би своје производе лакше допремили до откупних места”, каже председник Савета МЗ Сирогојно Мишо Стаматовић.

Пре неколико дана, на велико задовољство мештана, асфалтиран је и пут у дужини 500 метара од Јовановића и Марковића ка засеку Растовац. Асфалтирањем ове деонице пута умногоме су решени проблеми саобраћања становника ових заселака, посебно у лошим временским условима, на чему су

они захвални свима који су учествовали у овим радовима.

Наставиће се и са изградњом расвете, а решавањем проблема имовинско-правних односа омогућено је планирање изградње канализационе мреже, чиме би се комплетирала инфраструктура у селу.

МЗ БРАНЕШЦИ

У МЗ Бранешци током ове године асфалтирано је више путних праваца. Нови асфалт добио је пут од Вревића кућа према Оку у дужини од 1.100 метара, а пресвучено је и око 1.700 метара пута од Сушице до Нинчића. Недавно је асфалтиран пут Поповина – Бјелиш у дужини од 550 метара. Вредност радова износила је 2.800.000 динара.

„Значај пута је заиста велики. Путна инфраструктура, струја и вода је по мени најважнија за једно село. У нашој месној заједници има доста омладине која је одлучила да остане на селу. Пошто су многи од њих запослени у Чајетини и Златибору пут им је јако битан и један је од разлога њиховог останка на селу”, каже Милован Нинчић, председник МЗ Бранешци.

Један крак пута стигао је до појединих кућа, а ову инвестицију домаћини су подржали са 50 одсто учешћа. Асфалтирање поменутог пута било је потребно због тога што су мештани имали великих потешкоћа приликом његовог одржавања. Тај проблем сада је решен тако да не крију задовољство.

„Овај пут сада ће бити лакше одржавати, јер раније га је вода увек носила. Ово је право решење које ће трајати годинама”, каже Новак Станић, један од мештана, па напомиње да у села никада није више улагано у последњих педесет година.

Душан Војновић, члан савета МЗ Бранешци хвали председника месне заједнице уз тврдњу да је својим активностима у знатној мери допринео изградњи путне инфраструктуре. Нада се да ће и идућа година бити овако успешна, а као приоритет наводи наставак асфалтирања пута за Вукмановиће.

МЗ ГОЛОВО

Савет месне заједнице Голово прошле године је донео одлуку да се асфалтира пут Рудине – Крива Река, који највећим делом пролази кроз ову месну заједницу. Важност асфалтирања овог путног правца препознали су челници општине Чајетина тако да су, обезбедивши новчана средства у износу од седам милиона динара, испоштовали потребе мештана.

Прошле године урађено је око 900 метара пута, а посао је настављен у овој години када је асфалтирано још 800 метара. „Да би поменути деоница у потпуности била завршена преостало је да се асфалтира још 300 метара пута”, каже председник МЗ Голово Милан Аћимовић и напомиње да је путна инфраструктура и овде од велике важности, битан услов за останак младих на селу.

Поред поменутог асфалтирања извршено је насипање и ваљање пута у ду-

жини од 800 метара у засеоку Чумићи и 500 метара у Аћимовићима. Председник МЗ Голово каже да се поред путне инфраструктуре у овој месној заједници радило и на другим пословима, првенствено мислећи на уређивање базена и простора око њега. Недавно је у базен доведена чиста изворска вода са извора који је од базена удаљен око један километар. Потребно је да се асфалтира још око 300 до 400 квадрата простора око базена и постави ограда. Намера је да се на платоу поред базена изгради мањи угоститељски објекат где би купачи могли да се одморе и освеже.

Припремили:

Д.Росић, М.Ранковић Луковић,
Н.Џелебџић и М.Весовић

Мир и комфор у новом хотелу на Златибору

Нови хотел "МОНС", категорије четири звездице, отворен је у центру Златибора, поред цркве а надамак спортских терена. Савремено је уређен и опремљен, од буке изолован, с високим нивоом услуга и врло привлачног изгледа. Његово отварање је успешан породични подухват, дело породице Младеновић из Крагујевца чија је фирма "Изградња Р" инвеститор и власник хотела "МОНС".

Тројица Младеновића – отац и два сина – заслужни су за овакав изглед и комфор хотела. Отац Радивоје, дипломирани инжењер грађевинарства, је власник "Изградње Р", син Александар, архитекта, је директор те фирме и он је пројектовао "МОНС" до најситнијих детаља, а син Милан, дипломирани инжењер грађевинарства, постао је директор новотвореног хотела.

Објекат има 22 апартмана: четири студија, 15 апартмана са једном спаваћом собом и дневним боравком и три апартмана са две спаваће собе и дневним боравком, спа центар (слана соба, сауна, парно купатило, топла клупа и хидромасажна када), дечју играоницу, ресторан, лоби бар, интернет, паркинг место за сваку смештајну јединицу. Вредно пажње је што је ово један од првих објеката овог типа у Србији који има енергетски пасош

(штеди енергију и користи обновљиве енергетске изворе).

У "МОНС"-у је запослено 10 радника, углавном из Чајетине и Златибора. Објекат је под једним кровом, с тим што је категорисан делом као хотел, а делом као апартмани, и оба су са четири звездице. Хотелски део има услугу ноћења са доручком, а апартмани само смештај са могућношћу коришћења додатних хотелских услуга, уз доплату. Десет модерно опремљених апартмана за боравак до четири особе садрже комплетно опремљену кухињу с тр-

пезаријским столом и прибором за ручавање. Ресторан се после доручка користи као кафе бар.

Младеновићи истичу да је "МОНС" циљна група породице која траже мир и комфор уз највиши ниво услуге у периоду летње и зимске сезоне. А у сезони конгреса (пролеће и јесен) погодан је за бизнис кориснике чија је потреба виши ниво услуге. Овде постоје услови и за проширење постојећег објекта уколико се пословање развије у наредном периоду, чиме би се повећао и број запослених.

М. Ј.

Признања поезији Мирјане Ранковић Луковић у Удружењу књижевника Србије

Удружење књижевника Србије, у оквиру доделе награде „Михајло Ћуповић“, угостило је чајетинску песникињу Мирјану Ранковић Луковић и приредило промоцију њене књиге „Ветровима уназад“. О песникињиној књизи говорили су Радомир Андрић, председник Удружења, и писци Недељко Попадић и Миљурко Вукадиновић. Стихове су, поред ауторке, говорили Биљана Здравковић, глумица ужичког Народног позоришта, и Жарко Божанић, члан Драмског студија Културно-спортског центра Чајетина.

На промоцији Мирјанине збирке поезије уводну реч дао је рецензент Недељко Попадић. Он је том приликом истакао да без емоције нема песме, а песме Мирјане Ранковић Луковић су препуне емоција које пут до читалаца налазе топлином и јасно обликованим мислима и речима. Он је додао и то да код нас има веома мало песника који овако пишу и да је управо због тога Мирјана Ранковић Луковић једна од најбољих српских песникиња.

„Њена поезија је по свему самосвојна, натопљена је емо-

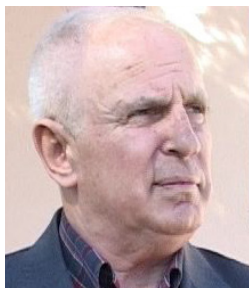
Мирјана Ранковић
Луковић

цијом, има своје лирско струјање које ми можемо да присвојимо, пре свега да сетимо то као наше. Понекад било колико да ми знамо шта желимо да кажемо, недостају нам речи. То некад неко други боље од нас зна и уме да напише“, рекао је Радомир Андрић додајући да су Мирјанине песме, ослушкивањем језика краја у коме живи и преношењем на папир, задобиле пуноћу и самосталност што их чини посебним у поплави разних књига које су лишене најдубљег доживљаја.

О Мирјаниним песмама говорио је и секретар Удружења, Миљурко Вукадиновић. „Ја њене песме доживљавам као директне душевне исказнице, лирске скрајнице које имају и своја стања и познања. Рефлексиност просто исијава као једно искуствено знање, као нешто до чега смо стигли, осећајно и интелектуално.“

Да су прочитани стихови били пријемчиви публици говоре многобројне честитке након промоције, као и интересовање за Мирјанине књиге и њено поновно гостовање.

Д. Росић

Јосип Ристановић

На извору добре воде и добрих домаћина

Захваљујући локалној самоуправи водоснабдевање у Рожанству решено за наредних пола века. – Производни погон у згради старе школе с послом за младе, а у селу се планира и изградња базена

Постоји више легенди о постанку имена Рожанства, али највише се спомињу ове: једна каже да то име потиче од речи божанство; друга од речи рождество што је старији словенски облик именице рођење, али и имена празника Божића. Како год да је настало, успешно истрајава у овим временима, негујући традицију и обичаје.

Рожанство је једно од села која припадају општини Чајетина. Према попису из 2011. имало је 387 становника. Подручје Рожанства обухвата Рожањско и Радибратовића поље и околна шумовита подручја: Омар, Јелава, Велики храст, Осоје, Велико брдо, Васовића и Ковчића градина, Глиза, Радибратовића и Јосиповића градина, Лупоглава, Јанково брдо и Боричја. У близини се налази једно од најлепших природних блага - Стопића пећина као и бања Вапа, а кроз Рожанство протиче река Приштаница.

Од 1700-те до 1840-те године у Рожанству је живела породица Милутиновић-Симовић, од које води порекло садашња фамилија Стакић. У тој породици стасао је патриота и песник Сима Милутиновић Сарајлија. И данас у њему живе и пишу песници опевавајући лепоте свог краја, записујући историју настанка села, занимљиве приче и анегдоте које не би требало да се забораве, јер осликавају дух самог места. Међу тим значајним ствараоцима је и Милосав Радибратовић.

Ентузијастички су у Рожанству пре 12 година почели са организовањем сабора „Без извора нема воде“ који је и ове године, на Преображење, окупио преко 130 учесника из свих крајева

Златиборског округа. Они су се натпевали и надигравали трудећи се да на најбољи начин прикажу сву лепоту српске традиције. Покровитељи Сабора су општина Чајетина и ТО „Златибор“, а организатори Друштво за културу, туризам и спорт „Змајевац“, МЗ Рожанство и ЈП „Културно спортски центар Чајетина“.

Да би села живела стара се и општина Чајетина, улажући напоре и средства да олакшају живот сеоском становништву. О важности добре инфраструктуре као једном од битних начина комуникације међу људима говорио је председник општине Чајетина Милан Стаматовић отварајући овогodiшњи сабор „Без извора нема воде“.

Сабор изворне песме
„Без извора нема воде“

„Ми смо у ових десетак последњих година огромна средства уложили из буџета у изградњу основне инфраструктуре у селима. И када изградите инфраструктуру морате сачувати оно што је изворно, а наша култура је ова песма „из вика“, ови људи који проносе ту славу и гласно певају у овим златиборским селима – да се чује глас изворни, онако како су наши преци то радили вековима“, казао је Стаматовић.

За председника савета месне заједнице Рожанство у последња три мандата је биран Јосип Ристановић. За то време у овом селу је, уз подршку

општине а на задовољство мештана, завршено толико тога из плана и програма рада ове МЗ да би за набрајање свега, како каже Ристановић, требало много новинског простора. У последњих неколико година завршена је реконструкција и проширивање пута Рожанство – Рудине, која је препорочила село повезујући га широким путним правцем са туристичким центром планине. За овај пројекат Министарство инфраструктуре је издвојило 260 милиона динара. Улагањима општине вршено је и асфалтирање засеочких путева: у Утробама у дужини од 2.500 м, Стопићима – 3.500 м, Борчићима – 1.400 м, Радибратовићима – 500 м, Ристановићима 1.700 м. У овој години под асфалт су стављена и два крака у Радибратовићима дужине 600 м, а вредност радова износила је 3.520.000 динара. Радило се и на изградњи и реконструкцији водоводне мреже Главица – центар села – Утробе, Главица – Јосовића куће и центар села – Михајловићи.

Захваљујући донацији владе Краљевине Норвешке вода је стигла у Сирогојно у црпну станицу „Змајевац“ са које се водом снабдевају и становници Рожанства. Урађен је и крак Змајевац – Трнава – Главица где се налази главни резервоар са којег се водоснабдевање врши у време суша. Тиме је, према речима Ристановића, питање воде решено у наредних 50 година. На томе су захвални локалној самоуправи која је за ове радове издвојила око 18,5 милиона динара. Урађена је, такође, реконструкција секундарне мреже Ковчићи-Ристовићи-Лазовићи као и резервоар од два кубна метра у Радибратовићима, за шта је средства

издвојило Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

„Поред тога“, наставља Јосип Ристановић, „ми смо уз помоћ општине купили зграду месне заједнице, затим уз помоћ предузећа „Путеви Ужице“ и нашег земљака Василија Мићића реконструисали кухињу и санитарне чворове у школској згради, а локална самоуправа је издвојила и за радове на школској фасади. Намеравамо да реконструиремо зграду старе школе коју је месна заједница добила на коришћење у наредних 50 година, где намеравамо отворити неки производни погон за запошљавање младих људи“.

Овде се млади још увек одлучују да остану у свом селу и баве производњом и продајом меса и млека на стари, традиционални начин. Међу њима је и Биљана Џелебчић која је 1999. године прво кренула са откупом млечних производа, а 2009. оснива сопствену млекарну „Биљана Крин“. Сада са успехом пласира своје производе: сир, кајмак и паприку у павлаци на тржишта Београда, Новог Сада, Ниша, Лесковца и Златибора. Прерадом меса бави се Радомир Јанковић, а израдом качица Раде Ковчић којем у послу помаже и његов син.

Председник Месне заједнице са за-

Стопића пећина

довољством истиче и постојање дечјег одмаралишта „Бела бреза“ где бораве деца из Србије која у ове лепе крајеве долазе на рекреативну наставу, а у којем раде мештани. Располаже са 102 лежаја у двокреветним, трокреветним и четворокреветним собама. У саставу објекта налази се интернет кафе, ресторан, вишенаменска сала, затворен базен, терен за мале спортове. Двориште одмаралишта је уређено и

претворено у дечји парк. Овај објекат, с обзиром да поседује доста спортских терена, испуњава одличне услове за припреме спортиста.

Оно што је даље у плану месне заједнице Рожанство јесте завршетак реконструкције секундарног цевовода у дужини од око 800м. Планира се и изградња базена, за шта се посебно залажу млађи мештани.

Мирјана Ранковић Луковић

Мирко Ковчић 70 година прави бурад и каце

Кад се говори о селу Рожанству немогуће је изоставити врсне пинторе-качаре по којима је оно вековима препознатљиво. А стари мајстор Мирко Ковчић(85) најстарији је међу ретким преосталим у овом занату. Пуних 70 година Мирко израђује бурад, буриће, каце, качице, буце за воду, крављаче за млеко, чабрице, каблиће, лончиће и другу дрвенарију за продају.

Позне године су стигле овог старог мајстора, али он се не предаје: и сада понекад уђе у радионицу – велики и уређен објекат у оквиру домаћинства – да помогне сину Милисаву(54) и унуку Ивану(30) у том њиховом породичном послу. Још су веште остале Миркове руке, које су хиљаде дрвених посуда направиле.

Прича он да је овим послом почео да се бави одмах после рата, 1945. године. Невоља га натерала да још као петнаестогодишњак сам почне дрвенарију да прави. „Посао овај некад радили мој прадеда, деда и отац. Али у то време отац старост притисла, а мој брат у војску отишао оставивши троје мале деце код куће. Ваљало је чељад издржавати, па се прихватих заната. И поче тако мој живот уз тестеру, чекић и ренде, а касније, кад је струја уведена, и уз машину која руби и рендише дрво. Правио сам некад, док је било снаге и купаца, по 500 буради, качица и других дрвених посуда годишње“ сећа се Мирко који и данас понешто направи, да сину и унуку помогне.

Једно ракијско или винско буре, како нам објашњава, могуће је

Стари качар из Рожанства бави се израдом дрвенарије од 1945. године и још може да помогне млађима у том послу

за неколико дана направити. С тим што је две-три године потребно да дрво ради сушења претходно одстоји. Најбоља ракија, казује старина, треба да одлежи и пожути у дрвеном бурету, а бели мрс је најукуснији кад се чува у дрвеним качицама. Производи породице Ковчић већ су из Рожанства стигли и до Америке, Француске.

У овом домаћинству главни качарски посао последњих година ипак пада на Миркове млађе: сина Милисаву и унука Ивана. Три генерације овде заједно праве бурад и каце, традиција старог заната код њих се не прекида већ шест генерација. М. Ј.

Свет купује од столара Бојовића из Сирогојна

„Захваљујући квалитету наших производа и могућности да изађемо у сусрет најкомплекснијим захтевима, на тржишту имамо велики број задовољних купаца”, истиче Драган Бојовић

Столарска радионица „Бојовић” из Сирогојна и у свету се прочула. Из ње, са златиборских брда, намештај и столарија стижу тамо где се само најквалитетнији могу пробити: у земље западне Европе и Русију. У овој фирми се квалитетно и вредно ради, с пажњом прати цео ток израде сваког производа.

Пола века постоји и ради радионица «Бојовић». Корак по корак, увек иде напред. Основао ју је 1963. године Радоје Бојовић из Дренове. Почео је Радоје скромно, ни од чега, а сада је ово једна од најпрестижнијих радионица у Србији. Успешни су, јер се сваке године упорно и стрпљиво радило на проширењу производње.

Радоје је столарску радионицу водио до 2004. године. Тада је преузима његов син Драган и даље је унапређује: од једне мале породичне радионице настаје велики, озбиљан пословни систем. Ту је сада мноштво објеката, који су укупне површине око 1.500 квадрата, а у припреми је и ново проширење. Иако се за столаре Бојовиће чуло по Србији, као и у иностранству, седиште њихове фирме и даље се налази у Сирогојну. Традицији и селу остају верни

упркос напретку који понекад надрас-та кадровске и инфраструктурне могућности сеоске средине. А цео тај њихов пословни комплекс састоји се од радионице, машинског дела, дела за ручну израду и склапање намештаја и столарије, фарбаре, коморе за сушење, магацина за материјале.

„Након очевог одласка у пензију, ја сам преузео радионицу и још интезивније развио посао, побољшао производњу и унапредио своју делатност. Правимо намештај и столарију, а то углавном радимо од славонског храста, који је тврдо и најквалитетније дрво. Све што произведемо, то и монтирамо на објекте, када је у питању домаће тржиште. Наше производе и извозимо, али без монтаже”, каже за «Златиборске вести» Драган Бојовић и додаје да је још као школарац посао учио од оца, да би након завршене средње школе почео озбиљно да му помаже и ради с њим. Стекао је добру праксу у очевој радионици, како то сам каже, без допунског школовања за овај занат.

Бојовићи имају велико тржиште у Србији, с тим што своје производе пласирају и у извоз. Били су присутни неколико пута на француском тржишту, а

Драган Бојовић

сада углавном раде за купце из Швајцарске и Русије.

„Ту смо потврдили максималан квалитет и купци су презадовољни, па то узвраћају новим поруџбинама. Због нашег квалитета добијамо сваки посао. Репутација нам на тржишту расте из године у годину и тренутно смо по томе међу водећим српским фирмама. А наша фирма је мала, али је водећа у квалитету производње”, са поносом истиче Драган.

Пресудан фактор квалитета њихових производа је висок ниво контроле, односно стручност особља које ту ради и строго води рачуна од каквог се материјала производи. Бојовићи праве столарију од чистог дрвета и алуминијума, што је главни део производње. Поред тога, раде још опремање обје-

”

Сталним технолошким развојем са применом нових материјала и увођењем нових стандарда, столарска радионица „Бојовић” данас представља фирму која је способна да пружи комплетну понуду у изради столарије и ентеријера

ката – ентеријер са намештајем, затим облагање степеништа, газишта и оgrade.

„Пратимо цео ток производње, до финалне обраде лакирањем и самог транспорта. Води се рачуна да се роба не оштети, с циљем да крајњи купац буде задовољан. Препознатљиви смо по традицији, континуитету постојања, производњи производа првенствено од дрвета и искуству у обради дрвета. Захваљујући квалитету производа и могућности да изађемо у сусрет најкомплекснијим захтевима, на тржишту имамо велики број задовољних купаца“, истиче Бојовић.

Сталним технолошким развојем са применом нових материјала и увођењем нових стандарда, столарска радионица “Бојовић” данас предста-

вља фирму која је способна да пружи комплетну понуду у изради столарије и ентеријера. Раде потпуно самостално, са комплетним процесом производње: од дизајнерских решења, употребом квалитетног материјала, сушења дрвене грађе, израде до завршне обраде фарбања и лакирања, превоза и уградње, уз гаранцију коју дају на уграђене производе.

Када су у питању пословни планови и нова улагања, планирају модернизацију обрадног центра за линију за прозоре. Опрема је набављена пре годину дана, али имају проблем са недостатком струје, јер постојећа трафостаница не подмирује њихове потребе за напоном.

„Сада то треба да се реши, тако да ћемо следеће године сигурно и тај

програм пустити у рад. Имамо троје радника у сталном радном односу, а ангажујемо и раднике по потреби за рад на одређено време. У плану је да се од наредне године запосли још неколико радника, јер смо проширили капацитете и повећали производњу. Те нове раднике треба да обучимо. Међутим, тешко је доћи до нових способних људи. Наша села су све празнија, готово да је немогуће у овим условима наћи доброг радника који живи на селу. Многи су отишли у град, али сам срећан што сам те преостале људе окупио око себе, а и они су задовољни што раде близу својих кућа. Увек им излазим у сусрет, било да им треба слободан дан или нека друга повољност или помоћ. Ту смо за сарадњу максимално отворени, а и ти радници су крајње коректни“, прича Драган и напомиње да је општина Чајетина много уложила у инфраструктуру села, али да су потребне још неке ствари како би се ти млади људи вратили на село и пронашли своју егзистенцију.

Столарска радионица “Бојовић” учествовала је неколико пута на разним сајмовима са фирмама чије материјале користи. Излаган је нови програм производа и на тај начин склопљено много нових послова.

„На сајмовима нисмо добили ни једно признање, али нам то није пресудно. Кад су наши купци задовољни то нам је највећа захвалност и награда“, истиче Драган Бојовић.

Нада Целебцић
Мирослав Весовић

Треће доба – најбоље доба

У Удружењу пензионера општине Чајетина, захваљујући помоћи локалне самоуправе, помажу свим старијима којима треба помоћ. – Наши пензионери се друже и свуда путују, у Србији постали препознатљиви по гостопримству

Удружење пензионера општине Чајетина основано је 17. маја 1972. године и од тада ради у континуитету. На територији наше општине тренутно има око 3.800 пензионера, од којих су око 560 чланови овог удружења. Славко Пантовић, председник чајетинског Удружења пензионера, наглашава да удружење води рачуна не само о својим члановима, већ је помоћ намењена свим пензионерима.

„Ми где проценимо да су старији лошег материјалног стања, да су тешко болесни, да треба било која врста помоћи коју они сами не могу да обезбеде, у тим ситуацијама преко месних одбора помажемо свима којима је потребна помоћ“, наглашава Пантовић и додаје да су њихове активности у току ове године биле су заиста велике. Још крајем фебруара распи-

сан је јавни оглас за набавку огревног дрвета за пензионере. Кренуло се са испоруком дрва и то је већ при самом крају.

Ове године 18 пензионера ишло је на бањско лечење о трошку ПИО фонда, више од 70 њих је ишло је на море, а око 200 пензионера набавило је огревно дрво. Наравно, све ово било је на више месечних рата - најмање 8, а највише 12. За пензионере се редовно набавља и зимница. У 2014. подељено им је око 6 тона свежег меса, а ове године биће и више. Такође, преко целе године пензионери могу преко удружења набавити и пакете са сухомеснатим производима, залеђену рибу и мед, такође уз плаћање на рате.

„Наши пензионери доста путују и веома добро се друже. За годину дана пређемо целу Србију уздуж и попреко,

а дружимо и са пензионерима ван Србије. Ове године збратимили смо се са пензионерима из Лакташа из Републике Српске. Наша дружења користимо и за упознавање других крајева, градова и манастира, а и да једни другима пренесемо стечена искуства“, наглашава Пантовић.

Помоћ старим, изнемоглим и оболелим пензионерима спроводи се на више начина. Пантовић каже да они настоје да људима који су слабог финансијског стања омогуће куповину лекова и потребан медицински материјал.

„Морам да кажем да је у моменту када смо дошли у овај општински одбор финансијска помоћ општине износила свега око 70.000 динара на годишњем нивоу. Сада су челни људи препознали наш рад и са задовољством морам да истакнем да је наша сарадња са локалном самоуправом на задовољавајућем

Славко Пантовић

нивоу, а ми смо и прошле и ове године од општине добили по 1.100.000 динара, што пресудно помаже у нашем свакодневном раду. Велика средства иду за помоћ нашим члановима, као и другим пензионерима, док ми који у удружењу радимо заправо волонтирамо“, наводи Славко Пантовић и додаје да су ова средства довољна, али би било боље када би била и већа, јер би тада још већи број угрожених пензионера могао да добије помоћ.

Поред осталих активности, подељено је више од 30 пакета за најугроженије пензионере, а заједно са УГ „Златиборски круг“, који је много помогао овом удружењу, спроведена акција цепања дрва за помоћ старијима. Претпрошле године донирана су средства за набавку компјутера, затим за реновирање клуба пензионера у коме има и библиотека. То место је намењено да се пензионери друже, где могу доћи сваког дана, попиту кафу или сок, испричати се међусобно. Ту је и медицинска помоћ, у сарадњи са Домом здравља Чајетина, а два пута годишње долазе лекари из Ужица који обављају преглед вида.

Постојећа руководећа гарнитура удружења пензионера већ је четири године на том месту. У децембру биће избори за нове руководиоце и те изборне активности су кренуле. Већ је почело са бирањем нових чланова и председника месних одбора, који ће дати иницијативу за новог председника општинског одбора Удружења пензионера.

Чланови удружења пензионера воле би да им се што више пензионера прикључи у чланство. Чланарина је 0,2 одсто од износа пензије на месечном нивоу. Од укупно прикупљених средстава од чланарине планирано је да 40 одсто остаје за рад удружења, док би се 60 одсто вратило самим пензионерима кроз разне фондове.

„Замисао је да се оснује Фонд из кога би се давале бескаматне позајмице пензионерима које би они враћали на рате, затим Фонд из кога би ишла помоћ породицама за смртне случајеве. Све ово није заживело, јер је мали број учлањених пензионера“, каже Милија Јездимировић, секретар

удружења, и додаје да се нада да ће пензионери ипак у већем броју схватити предности учлањења. „Поручио бих свим пензионерима да дођу и да се учлане у наше удружење. Чланарина није велика, а као чланови све ово поменуто могу користити“.

Пензионери кажу да има је најбитније дружење. Након завршеног радног века има се слободног времена. То треће доба може бити веома лепо, наравно ако је пензионер виталан и здрав. Јер ради се о људима који су целог живота радили, створили породицу, скућили се и без имало одмора свакодневно се борили са свим животним недаћама. А онда дође време када би требало да одморе. И да се посвете сами себи. А ко ће боље од њих да разуме њихове потребе. Поразговарали смо с неким члановима удружења.

Милунка Јаковљевић, учитељица у пензији, каже: „Већ 27 година сам пензионерка и од првог дана сам члан удружења пензионера. Од 2005. године активно долазим овде и на свако наше дружење. Помагала сам у раду удружења, колико сам могла и знала. Кад год могу дођем и сви људи који се овде окупљају мени су драге особе. Успоставили смо контакте са много удружења – Крагујевац, Краљево,

Милунка
Јаковљевић

Чачак, Пожега, Бајина Башта, Жагубица, Сурдулица, Ваљево, Бања Ковиљача, Гуча и многи други. Сва та удружења су постала нама верна, а и ми њима, што нам прија, јер су то све људи који су слични нама. Морам рећи да смо, неки начин, ми из удружења пензионера општине Чајетина постали јако популарни и препознатљиви по гостопримству, комуникацији, по давању себе. Мени ово удружење и дружење са колегама пензионерима много значи, јер живим сама. Ја сам од оних људи који воле своје пријатеље. Дођем да их видим, да се испричамо, па и да се по некад пожалимо једни другима. То ми веома значи и оплеменењу ме на неки начин. Волим, наравно, и путовања, али немамо довољно пара да баш увек путујемо. Али зато имамо клуб, књиге, место где се дружимо и то ме веома радује“, каже Милунка.

Ева Пишчевић, учитељица у пензији: „Од 1988. године сам пензионер-

Ева Пишчевић

ка. Волим ова наша дружења, лепо нам је. Мада, имам једну замерку – не свиђа ми се што је стално исти састав људи на дружењу, мало нас је. И кад негде путујемо, иде нас петнаестак, волела бих да нас буде више, да нам се што више људи придружи. Можда нисам ни сама баш дружељубива, али волим да остварујем нова познанства и да идем на та наша путовања, јер сам колекционар разгледница и једва чекам да идем у неко ново место, где купим некад три, а некад и по 20 разгледница. А често и сретнем своје бивше ђаке свуда, па сам срећна што ме препознају и јаве ми се. Имам и пуно бивших ђака који су ми сада колеге пензионери, па се опет дивно дружимо. И то је баш лепо. Зато позивам све пензионере да нам се придруже“ – рекла нам је Ева.

Вера Млађеновић, угоститељска радница у пензији: „Има доста пензионера који су чланови нашег удружења, али се не друже, и то захваљујући новчанику. Поготово сада када су пензије смањене. Људи су огорчени, мале су пензије, око 80 одсто нас има пензију мању од 30 хиљада динара. Када овде организујемо дружења трошкови по члану су око 200, 300 динара. Али, када путујемо, све преко 1000 динара ствара оптерећење за нас пензионере. А да се оде на пут треба бар по 3000 динара, што је за нас заиста много. Општина Чајетина излазила нам је неколико пута у сусрет када смо путовали негде даље, то морам да кажем. И „Златиборски круг“ је учинио много за нас и овим путем се и њима захваљујем. А лепо је када се ми генерацијски дружимо. Ја са својом децом не могу да причам о неким стварима, као што то могу овде са својим пријатељима. Па се и нашалимо, па нам буде лепо. Трудим се да идем свуда где могу, иако ми је мала пензија а скоро две трећине ја потрошим на дружења. Имам фото апарат и малу камеру па увек све забележим – где смо и што смо били. И то свако може да погледа, ако га интересује“, испричала нам је Вера.

Вера
Млађеновић

Нада Џелебџић

„Чигота” најбоље зна да ли смо здрави

У специјалној болници на Златибору пацијенти могу обавити корисне здравствене прегледе: контроле жлезда и хормоне, комплетну дијагностику срца и крвних судова, проверу јетре, бубрега и других органа. – Кроз амбуланту дневно прође и до 150 пацијената

Ретко ко се данас као Златиборци може похвалити да живи у здравој средини, на чистом ваздуху, окружен природним лепотама. И здравље их добро служи, али кад, не дај Боже, затреба лекарска помоћ могу је потражити у Специјалној болници „Чигота” где су им на располагању врхунски медицински стручњаци.

Ова установа, направљена на Златибору пре педесетак година као спој врхунске медицине и природног окружења, има за локлано станов-

Жељко Стакић

ништво немерљив значај у квалитетним медицинским услугама из области интерне медицине, нуклеарне и физикалне медицине са развијеном поликлиником. „Становништво Златибора и читавог региона може у овој установи без листе чекања обавити све значајније прегледе. Захваљујући поузданости, стручности и доступности наших лекара, али истовремено и доступности највећих стручњака из области ендокринологије, хирургије, кардиологије и неурологије Клиничког центра Србија који су наши сарадници, поверење нам указује и становништво Златиборског, Моравичког и Рашког округа, северне Црне Горе и источне Босне. Дешава се да кроз нашу

амбуланту дневно прође од 100 до 150 пацијената”, прича за „Златиборске вести” др Жељко Стакић, директор „Чиготе”.

Он је на ову функцију, из редова запослених, изабран пре годину дана. Овај период назива годином санације и стабилизације коју је, по његовим речима, обележило смањење расхода, инвестирањем у соларни колектор за грејање базена и санитарне воде, активнија промоција и већа препознатљивост „Чиготе” на тржишту, јер је попуњеност капацитета 20 одсто већа него ранијих година. Специјална болница „Чигота” тренутно учествује у неколико пројеката чији је резултат осавремењавање и обогаћивање медицинске опреме, попут гама камере за нуклеарну медицину и скенера.

Установа располаже и капацитетима за здравствено-рекреативни туризам, велнес, антистрес и релакс програмима у модерно опремљеној

сауни, базену и теретани, а поседује и козметички центар са великом палетом услуга.

Уз упут код специјалисте

Стручна, медицинска помоћ специјалиста „Чиготе” доступна је свим пацијентима који уз упут изабраног лекара посете ову установу.

„По препоруци или са ранијим проблемом у „Чиготи” се може контролисати рад штитасте жлезде и хормона, ултразвучним прегледом. Пацијентима је овде омогућено „дубинско” снимање крвних судова (колордоплер) екстремитета и врата. Ако има срчаних тегоба биће урађена комплетна дијагностика срца и крвних судова, ЕКГ, тест оптерећења, ултразвук срца, двадесетчетворочасовни холтер мониторинг у циљу испитивања аритимија.

Код жена у менопаузи саветујемо и радимо проверу коштане густине (декса), ултразвук дојке, зглобова, мишића, стомака”, детаљно појашњава др Александар Ђенић, помоћник директора за медицинске послове.

Такође, пацијенту са важећим упутом биће у оквиру службе нуклеарне медицине омогућена сва додатна испитивања функција јетре и бубрега од стране специјалиста различитих области. Ова установа отворена је и за прегледе деце и адолесцената у оквиру службе педијатрије, у којој је стално присутан педијатар ендокринолог.

„У „Чиготи” се обављају сталне консултације гостујућих професора из Клиничког центра Србије односно Ме-

дицинског факултета из Београда из области ендокринологије, кардиологије, ендокрине хирургије, неурохирургије и васкуларне хирургије. Према годишњем плану стручњаци из области ендокринологије долазе једном недељно, а остали према унаред утврђеном распореду месечно“ прецизира за наш лист др Ђенић.

Програми „Чигота“ и „Чиготица“

Синоним за Специјалну болницу „Чигота“ су Програми лечења и превенције гојазности код деце и одраслих. За 26 година кроз Програм лечења гојазности одраслих прошло је око 41. 000 корисника. Реч је о програму чији је циљ губитак телесне масе, али и превенција пратећих болести које настају као последица лоших животних навика.

Захваљујући добрим резултатима програма „Чигота“ који се годинама бави проблемом гојазности одраслих, уз подршку Републичког фонда здравственог осигурања, ова установа

цију неправилног телесног држања, уз избалансирану хипокалоријску исхрану. О њима брине наш тим тако да, иако ова установа у називу носи реч болница, они одавде одлазе весели, пуни самопоуздања са наученим здравим стилем живота. Нажалост, и у нашој здравој средини са јединственом исхраном имамо гојазну децу и она се лече код нас. Овде важе норме да је здраво дете крупно дете, па се проблем не препозна на време, али ја се надам да ће здравствено васпитање заузети место које му припада, како би се гојазност препознала на време“, истиче др Снежана Лешевић, начелница Центра за превенцију и лечење гојазности у Чиготи.

На терапију без чекања!

„Златиборци су прилично здрави. Једино имају дегенеративне реуматске болести коштано-злобног система, затим такозвано окоштавање кичме, ишијалгије. Доста се и повређују, нарочито у периоду сечења дрва“ оцењује

ског и школског узраста у чајетинским школама“, наглашава др Чумић.

„Пацијент који од свог изабраног лекара добије упут за специјалистички преглед врло брзо ће бити у могућности и да га закаже, након чега започиње физикалну терапију, која се у нашој установи обавља у две смене, сваким радним даном и суботом до 14 часова. Обавезан је и контролни преглед након терапије“, појашњава начелница физикалне медицине истичући изузетну сарадњу са Домом здравља Чајетина.

Не желимо приватизацију!

Директор „Чиготе“ др Жељко Стакић подсећа да је тема приватизације Специјалне болнице „Чигота“ актуелна последњих десетак година. „За то време ми својим радом држави и факторима који одлучују желимо да докажемо да смо неопходни и држави и локалном становништву, односно да „Чигота“ треба да прерасте у установу државног значаја у области здрав-

је пре седам година почела и са програмом превенције гојазности деце под називом „Чиготица“. Тај здравствено-васпитни програм до сада је користило 4.000 младих из свих делова Србије и окружења.

„Програм „Чиготица“ траје 14 дана. О трошку надлежног фонда лече се деца од 12 до 18 година, мада има све више оних који лечење овог проблема финансирају сами. Број гојазне деце расте, али охрабрује чињеница да је овај проблем у нашој земљи препознат и све више деце упућују код нас. Дешава се да нам долазе и деца која нису гојазна јер им се допада наш веома атрактиван здравствено-васпитни програм који им поред континуираног здравственог надзора омогућава свакодневну физичку активност, корективне вежбе за превен-

за „Златиборске вести“ др Ксенија Чумић, начелница Одељења за физикалну медицину и рехабилитацију.

Она додаје да кроз амбуланту одељења физикалне медицине свакодневно прође велики број пацијената са реуматским запаљенским болестима, васкуларним, неуролошким обољењима, као и деца са урођеним или стеченим деформитетима зглобног система.

„Од 2006. године постали смо болничко одељење за физикалну медицину и рехабилитацију стања након операције дискус херније, уградње протезе колена и кука, запаљних реуматских болести. Последњих 10 година бавимо се мерењем коштане густине, дијагностиком повреда меких ткива ултразвуком. Посебан акценат стављамо на лечење деформитета деце, учествујемо и у прегледима деце предшкол-

ственог туризма. Зато је наш став у вези са приватизацијом негативан“, изричит је директор ове здравствене установе.

„Ми верујемо да можемо да останемо државни пројекат што ћемо постићи добрим радом. У овом тренутку имамо подршку власника имовине фонда ПИО, такође и надлежног министарства, а наша обавеза је да „Чиготу“ подигнемо на виши ниво у вођењем нових програма и дисциплина. Поднели смо Министарству здравља елаборат да „Чигота“ прерасте у национални центар за лечење болести штитасте жлезде и метаболизма по узору на светске центре. То би „Чиготи“ дало државни значај и отворило пут даљем развоју. Уколико се то спроведе у догледно време имали бисмо здравствено туристички центар за понос“, уверен је др Стакић.

М. Ј.

Проте Смиљанићи

ПИШЕ: ПРЕДРАГ КОВАЧЕВИЋ

Током 19. века, у веома тешким условима у планинској забити пространог Златибора у селу Љубишу, протојереј Георгије Цмиљанић, Цмиљанин унук већ у трећој генерацији досељеника, успео је да стекне углед и новац па пожелео да подигне цркву. Изабрано је Сирогојно, пре свега као средиште нове парохије. Протојереј Георгије је родоначелник свештеничке лозе Смиљанића. Његови следбеници и савременици попови током 18., 19. и 20. века су опслуживали цркву у Сирогојну и њену велику парохију. Кроз осам генерација у фамилији Смиљанића за свештенички позив определило се шеснаест Цмиљаниних потомака.

у Равнима сачувана је најстарија књига умрлих вођена од 1837. до 1864. године, важна као сведочанство о свештеницима који су опслуживали парохију сирогојнске цркве, о величини парохије, њеној подели, али и за проучавање живота становника Златибора током 19. века. Вођење књиге започиње уписивањем смрти свештенојереја Марка Цмиљанића 31. јануара 1837. године у Љубишу где је и сахрањен. Тада су на служби у сирогојнској парохији били јереји Јован и Симо Цмиљанић. Поп Симо се често потписивао и као Протић, да би нагласио да је потомак проте Марка. Било је више случајева да је неко од попова у документима поменут као Смиљанић, да би педесетих година 19. века свештеници ове фамилије постепено у свом презимену заменили прво слово и продужили лозу

селу Сирогојну као велика снажна, чврста и по много чему знана породица која је оставили значајно наслеђе. Свештеник Драгомир је наследио парохију свог оца Михаила Смиљанића, обновио цркву која је била једини храм на изузетно великом пространству. Нагли прилив становништва и прикључивање села Трнаве, Алиног Потока и Рожанства селу Сирогојну крајем 19. века знатно увећава број домова које опслужују сирогојнски свештеници. Прота Михаил Смиљанић, златиборски прота из те чувене поповске породице и народни посланик Златиборског среза, рођен је 1838. године у Љубишу. Четири разреда гимназије и богословију завршио је у Београду. После завршетка школовања радио је једно кратко време као учитељ у Добрињи, након чега је, 1866. године,

Сабор испред цркве
у Сирогојну 1928. године

Најплоднија свештеничка грана читаве породичне лозе потиче од Георгијевог брата Јована који није био свештеник. Његов син, поп Тома Јовановић, имао је сина, попу Јована, и унука, попу Тому. Два Томина сина су, такође били свештеници: поп Милош који је умро млад и, као и отац, сахрањен код цркве у Сирогојну, и Михаил од кога се лоза наставља даље, преко попа Драгомира, проте Милана, до последњег свештеника из лозе Смиљанића у сирогојнском храму – проте Михаила.

У породичној оставштини Смиљанића

као Смиљанић. Због велике удаљености од цркве, неки од свештеника Смиљанића напустили су удаљени Љубиш и прешли у Равни, населивши се на месту Слане Луке, четири километра удаљеном од сирогојнске цркве. Извесно је да се први од свештеника у Равни доселио поп Тома, син попа Јована Цмиљанића са својим синовима Милошем и Михаилом, који се у попису из 1863. године помиње као богослов. Михаил ће постати прота, а његови потомци продужити свештеничку лозу у 20. веку.

Смиљанићи су оставили трајни траг у

дошао за свештеника у село Равни, на источној граници Златибора. Године 1867. године наследио је проту Захарија Захарића на месту народног посланика Златиборског среза, и ту дужност је вршио, са мањим прекидима, све до 1903. године. Припадници и симпатизери конкурентске Напредњачке странке (он је био радикал) проглашавали су га за хајдука и ударали на муке. Умро је 1913. године. Уживао је велики углед и поштовање. Сем што је био народни посланик био је и почасни члан Великог духовног суда. Често су из Равни ►►

Прота Милан са својим дедом
протом Михаилом

►► и Сирогојна стизали телеграми протеста у обреновићевску скупштину и захтеви...

Свештеник Драгомир је наследио парохију свог оца Михаила Смиљанића, обновио цркву која је била једини храм на изузетно великом пространству. Период између два светска рата у сирогојној цркви запамћен је по службовању проте Милана Смиљанића (1891-1979) у народу веома популарне и поштоване личности. Рођен је у селу Равнима, од оца Драгомира, свештеника, и мајке Кате. Када је завршио основну школу он је, као најстарији попов син, требало да настави свештеничку традицију у роду Смиљанића. Завршио је богословију у Београду, и као млад богослов учествовао у ратовима 1912-1913.године. Из рата се вратио са златном медаљом Обилића за храброст и чином поручника. По завршетку ратова запопио се и наставио традицију породице Смиљанић. Поред свештеничког, обављао је и учитељски позив.

И између два рата био је припадник и локални првак Радикалне странке. Биран је у скупштину некадашње ужичке области и иступао на зборовима удружене опозиције, критикујући ондашњи режим. Од смрти оца Драгомира 1923. године, прота Милан је преузео на себе бригу о многочлавној породици, породичном имању и традицијама рода Смиљанића. Једна од традиција коју је преузео од деде Михаила и оца Драгомира свакако је и његов политички ангажман у Радикалној странци, што му као опозиционару није сметало да

стекне шири друштвени углед, поштовање и одговарајућа признања од тадашње власти. Већ 1928.године, указом краља Александра, прота Милан је "као председник обласног одбора у ужичкој области" одликован краљевским орденом "Светог Саве" петог реда, а 1930.године "Краљевским орденом југословенске круне".

Још као млад свештеник, прота Милан се укључује у борбу за стварање свештеничког удружења и већ 1919.године учествује на првој скупштини православних свештеника одржаној у Београду. На тој скупштини он се већ истиче одлучним ставовима и реаговањима на нека питања из односа цркве и свештенства. По формирању ових удружења по епархијама, дуго је био члан управе свештеничког удружења жичке епархије. Прота Милан је све до 1936.године био парох цркве у Сирогојну. Те године постављен је за архијерејског намесника у срезу златиборском, па је, поред своје првобитне парохије, примио и чајетинску парохију. Последњи свештеник рода Смиљанића је најстарији син протин, Михаило Смиљанић (1916-1988). Наставио је свештеничку традицију и по многим особинама, делима и начину живљења достигао ниво и углед свога оца. И као свештеник и као уважени политички радник, увек са народом свога краја, свесрдно му је и вишеструко помагао да се просвети, уздигне и нађе што бољи пут свога даљег развоја. Његове активности су имале велики утицај на развој Сирогојна у периоду после Другог светског рата.

Значај породице Смиљанић за село Сирогојно неспоран је и када је у питању описмењавање. Најстарију школу у Сирогојну организовао је свештеник Тома Смиљанић у брвнари (цери) код цркве Светог Петра и Павла четрдесетих година 19. века. Ту је описмењавао ђаке из Сирогојна све до своје смрти 1857. године. После Томине смрти угаasio се рад прве школе за коју се зна, али је сасвим сигурно да је она одиграла веома важну улогу на пољу описмењавања становништва у Сирогојну и околним селима.

Најкраће речено, прота Милан Смиљанић – ведар човек, политичар и свештеник, Ужичанин, златиборско чедо... О њему је написао књигу Бошко Матић "ПРОТА - Крст и петокрака проте Милана Смиљанића". Популарни прота Милан својевремено се често помињао. Када је Јосип Броз учвршћивао тек освојену власт, настојао је да придобије и представнике Српске православне цркве, па је ресор министра пољопривреде у српској влади понудјен

проти Смиљанићу. Прота је рекао да ће понуду прихватити само ако се са тим сложи и црквени поглавар. Митрополит Јосиф, који је тада замењивао патријарха Гаврила и није са симпатијама гледао на партизанску власт, мало се мрштио, али је ипак дао благослов. Нешто касније, када су почеле да стижу и сугестије да митрополит Јосиф учини званичну посету Титу, он се разљутио и проти Смиљанићу поручио да хитно додје у Патријаршију.

"Одем ја," сецао се Прота, "и видим митрополит љут. Стоји он, стојим ја, не нуди ме да седнем. После извесног времена подсетим га да ме је тражио. Он љутити поче: - Звао сам те да видим шта ви хоћете од мене. Ти ме наговараш да идем код Тита, а мени ноћас напали свештеника у Белом Потоку, малтретирали га и он дошао овде као бедник. Видиш каква је ситуација. Патријарх још оклева да додје и преузме

Прота Милан са синовима

дужност. Наговарају га да се не враћа у комунистичку земљу, већ да иде у Америку. И како ја у таквој ситуацији да идем Титу на поклоњење?" Знајући да митрополит воли да слуша приче из народа, прота му се обрати: "Високопреосвећени, испричао бих вам у вези с тим једну причу". Како му то рекох, одмах ме понуди да седнем. Затим, послужитељу нареди да скува две кафе - за мене и за овог комунистичког министра. А онда се окрену мени и рече: "Хајде причај". Ја му испричах како сам у мом крају чуо да је нека девојка родила дете и, како се обично каже у таквим ситуацијама, осрамотила фамилију. Кад се то десило, мајка је почела да туче и псује ћерку што је то учинила. А ћерка се у једном тренутку отргне ►►

» и каже јој: Не вреди ти да ме бијеш, родило се ваља га љуљати! Засто вам ово причам, преосвећени? И ви и ја смо се бавили политиком, и ви и ја смо били радикали, али нисмо били у стању да политику усмеримо у другом правцу. Дошли су комунисти и сада се не вреди опирати.”

Својевремено је Крцун, после одушевљеног дочека у Сирогојну – што га је Титу, са својим парохијанима, приредио свештеник Михаило Смиљанић – рекао маршалу да би златиборски прота могао постати добар “друштвено-политички радник”. Броз је ипак подсетио Крцуна да је “у народу бољи један добар поп од пет лоших политичара”. После је прота рекао оно познато када су га прозвали “црвени поп”: “Тита волим, а Богу се молим”. Тако је заустављена комунистичка одмазда према свештеницима из СПЦ, а прота домаћин са Златибора је предводио УПСЈ - Удружење православног свештенства Југославије које је било колективни члан ССРН - Социјалистичког савеза радног народа Југославије. Тако су проте постали “радни људи” у Југославији.

Да, наравно, ствари никада нису црно беле говори и податак да је и у тим тешким временима за вернике и цркву било позитивних примера. Чувени прота Милан Смиљанић био је министар у Влади Србије 1945. године, затим потпредседник Президијума НР Србије, посланик у Скупштини СФРЈ. Свештеник из те чувене породице са планине Златибор био је поштован и од верника и од атеиста. Умро је 1979. Године, а колико је остао у лепом сећању Србима говори и то да је ужички Историјски архив

Књига проте Смиљанића “Узгредице”

објавио књигу његових бележака и догдовштина, народних мудрости.

Избором из богате писане заоставштине златиборског прота Милана Д. Смиљанића сачињена је и објављена књига под насловом “Узгредице”. Исти наслов био је исписан на протиној свесци у коју је, деценијама, бележио све што је “ваљало спасти од заборавља”... Прота је слушао, гледао и записивао све што је излазило испод препознатљивог ерског духа, чак ни изречено на рачун попова и владика, као и ово приповедање: “Прича се да је некакав поп држао дугачку беседу у цркви, а био присутан само један, и то црквењак. Црквењаку досадило па приђе попу, прекине га и рекне му: “Ево ти кључ па затвори цркву кад свршиш беседу”. Опет, прича се и да је владика жички Јања (Јанићије Нешковић из Брезове, срез Ивањица) био врло строг

према поповима. Позове тако неког попа из Старог Влаха на договор. Поп, брижан, пође с коњем ка Краљеву. У шуми, крај неког извора, сјаше с коња и седне да се одмори. У том чује кукавицу да закука више њега на грани, па јој, бришући чело рече: - “Што кукаш кукавице сиња, кад не зове тебе владика Јања?”. А, некакав поп причешћивао ракијом место вином. Дозна то владика, па дозове попа и рече му да је то што је он радио немогуће. А поп владичи одговори: “Пробао ја, па може!” Овако је прота Милан Смиљанић из Сирогојна, “путујући по народу”, и “бележећи сваку пословицу и ријеч која му се чинила новом и необичном” прибележио и ове анегдоте о догдовштинама своје сабраће свештеника, и све је то после најпре стављао у “џепове или у бисаге”, па после преписивао у књигу, мада су неки то сматрали “за спрдњу и доколицу” и пребацивали му да “докон поп и јариће крсти”. Поред свих осталих, у књизи прота Милана Смиљанића нашла се и ова анегдота: “Слободан Пенезић Крцун и Блажо Јовановић договорили се да се Србија и Црна Гора споје, да буду заједно. Нису могли да сложе о томе како да се та заједничка земља зове. Морала би се звати “Црна Србија”.

“Прота је био вешт у говору, увек приправан да каже неку пригодну народну пословицу, узречицу или реч, или да исприча ведру анегдоту и тако зачини свој говор и људски разговор. Ову вештину прота Милан учио је од народа целог свог живота, у свакој прилици и на сваком месту” - записао је о проти приређивач књиге професор др Ратомир Цвијетић, који је имао тежак задатак да из обимне протине документације, коју је породица предала Историјском архиву у Ужицу, извуче највредније и да све то преточи у књигу. Протини парохијани занимљиви, веселе и занимљиве њихове приче и досетке, па занимљива и књига прота Милана. У њој десетине ликовва, догађаја, догдовштина, анегдота. Од парохијана или сабраће свештеника прота Милан чуо је у свом животу и доста мудрих речи, па је и то вредно бележио, после те списе стављао у бисаге, а они данас стигли у књигу. Тако је Слободан Ратковић, свештеник из Чајетине, једном рекао проти, а он забележио: “Ведра шала, души посласица”. Од тетке Круне прота је забележио следећу мудрост: “Ведру дану, ситу трбуху и владоцу није вјеровати”, а од прије Маре Васиљевић из Радобуђе и ово: “Док се мучиш, дотле живиш”. Забележио је прота и народну да је “лакше сачувати решето песка него жену”, а од Љуба Смиљанића стару мудрост - “узгред се живи”. ■

Свадба прота Милана у Равнима 1913. године

ИНТЕРВЈУ: ЛАЗАР РИСТОВСКИ

Врхунски глумац
с талентом
приповедача

„Одабрао сам једну ложу усамљености из које се можда свет много боље види него кад је око вас много људи. Свет књижевности или приповедање је управо та ложа из које све боље видим”, изјавио је Лазар Ристовски у разговору за „Златиборске вести”

После 4 000 одиграних представа у позоришту и преко 70 главних и споредних улога на филму, једног тренутка сам осетио потребу да се мало усамим и у том осамљивању сам открио тај свој нови таленат, а то је таленат за приповедањем. Јер, позориште и филм су колективне уметности где је увек преко 50 или 100 људи око вас и једног тренутка то почиње да бива заморно. Зато сам ја одабрао једну ложу усамљености из које се можда свет много боље види него кад је око вас много људи. Свет књижевности, или приповедање је управо та једна ложа из које све боље видим“, рекао је Лазар Ристовски након промоције приповедака „Једноставне приче“ одржане у „Чиготи“ на Златибору 7. новембра. Овим је одговорио на уводно питање у овом интервју: шта га је, као глумца и редитеља, навело да се публици обрати и на овај начин.

- **Да ли је то био помало изазов, јер толико година сте играли према сценаријима и речима неких других писаца, радили оно што редитељи говоре... А овде сте, као писац, све!**

„То и јесте, у ствари, врхунац ауторства. Јер глумци, на жалост, нису аутори. Ја кад потписујем глумачки уговор, на њему пише: извођач. Да ли је подсвесно код мене постајала та жеља да, ипак, иза себе оставим неко ауторско дело па сам и због тога почео да пишем – не знам, али је могуће да има и тога“.

- **Људи су увек изазов, и те њихове приче. Ви сте много путовали, толико пуно видели, чули, и ето, нешто и забележили. Које приче сте бирали да уткате у своју књигу? Какву врсту прича?**

„Па, то су обичне приче. Моја књига и носи назив „Једноставне приче“ зато што нисам хтео да у причама које желим да испричам људима будем претенциозан па да заличим на неког великог писца, књижевника, па да будем оптерећен том жељом да покажем све што знам у тој мојој књизи, него сам се трудио да једним једноставним језиком испричам приче које ће бити свакоме разумљиве. То не подразумева да су приче, не дај Боже, баналне! Не, нису баналне. Ја стојим иза њих чврсто и мислим да су оне добро написане. То је један свет и ликови који су ме вероватно годинама пратили, негде су ме обузимали, тако да сам их сада склопио у ту галерију ликова и у књигу, и некако сам задовољан што сам то завршио“.

- **Жао ми је што вечерас нисмо успели да чујемо пуно тога из књиге, само један одломак. Рекли сте да у њој има**

и једна прича о убици. Као глумац – глумили сте разне ликове. Пошто морате као глумац да стојите иза лика, да браните ту улогу, како сте као писац стајали са тим? Како бранити, и браните ли уопште, негативне ликове?

„Добро је то питање, и мој одговор је да – да! Писац мора да брани све ликове о којима пише и да говори њиховим језиком. Јер сваки лик у књизи, или било којој причи, говори својим језиком. Лоше су оне приче или књиге где има много ликова, много прича, а да језик ликова личи један на други. Као што су људи различити, тако и у литератури морају бити различити језици којима ликови говоре. Мени је ту доста помогло моје глумачко искуство. У ком смислу? Ја сам, пишући, и глумио – да тако кажем. Читао сам наглас дијалоге, проверавао њихову мелодију, проверавао да ли припадају управо томе лику или не, тако да сам ја тај процес који сам научио добро, чини ми се, у глуми, искористио пишући књигу“.

- **Рекли сте да сте једног тренутка, заморени том силовом публиком, људима, одлучили мало да се осамите и тако сте писали. Међутим, ето вас поново на сцени! Не можете побећи од публике. Како Вам изгледају ови сусрети на промоцијама? Да ли Вас то замара?**

„Ја у позоришту не играм већ 20 година и по мало сам заборавио како изгледа тај директни контакт са публиком. Сад ми ове промоције књиге дођу као једно лепо подсећање на то време кад сам пуно играо и кад сам са публиком био у љубави, тако да су ми ови сусрети врло, врло драги.

- **Питање за крај тиче се награде коју сте прошле године добили од општине Чајетина за своје глумачке успехе, а то је „Видовдански витез“. Нама је жао што нисмо тада имали прилику да Вас видимо, нисте били у могућности да дођете, али нас интересује колико Вам значи та награда од једне мале локалне средине?**

Те награде, како кажете, из мале локалне средине (мада малих средина нема; има малих људи који могу неку средину да учине малом) значе ми пуно и значе ми више, можда управо због тога. И само име награде понекад значи пуно, а ова награда има лепо име. Она у себи носи назив витез и тај назив просто задовољава некакву сујету онога ко ту награду добије, па и моју. Сада ми је врло драго што сам успео да дођем на Златибор и да на неки начин, да тако кажем, симболично поново примим ту награду“.

Мирјана Ранковић Луковић

Баџи Угоститељско-туристичке школе најбољи у фудбалу

Фудбалски тим Угоститељско-туристичке школе из Чајетине победник је окружног фудбалског турнира, одржаног у оквиру Спортских олимпијских игара средњих школа. Чајетинци су искористили предност домаћег терена и у финалу са 6-5 савладали екипу Косјерића, чиме су обезбедили пласман на међуокружно такмичење. Посебно добру партију у финалу пружио је Ђорђе Бабић, а треба истаћи и да су домаћини имали велику подршку са трибина дворане Културно спортског центра.

Млади Чајетинци, који у својим редовима имају играче "Слободе", ФК "Златибора" и ФК "Чајетине", покушаће у

наставку такмичења да понове успех од пре четири године. Тадашња генерација освојила је и међуокружно такмичење

и пласирала се на републичко, на које није отпутовала услед изостанка неколико играча због обавеза у клубовима. Тренер нашег тима професор Миломир Шопаловић истакао је да је то једна неостварена жеља УТШ Чајетина, тако да се надају да би са овом генерацијом могли коначно доћи до тог успеха. Екипу УТШ Чајетина чинили су: Ђорђе Стакић, Стефан Станић, Никола Прљевић, Небојша Савић, Маријан Масал, Ђорђе Бабић и Александар Савић.

И. Ј.

Семафор на стадиону „Швајцарија“

На стадиону „Швајцарија“ постављен је семафор који је пуштен у рад 1. новембра, на утакмици Зоне Дрина између „Златибора“ и „Брезовице“. Овај производ „Идела“ из Ниша, димензија 270x180 цм, показује на дисплеју резултат, период игре, време и температуру. Запослени на стадиону истичу да ће ова иновација бити од великог значаја, пре свега локалним фудбалским клубовима и публици, али и гостујућим екипама које на Златибору буду спроводиле припреме и одигравале контролне утакмице.

И. Ј.

„Јесењи Чигота куп“ у знаку ужичких пливача

Најуспешнији тим 20. издања „Јесењег Чигота купа“ је ужичка „Слобода“, чији су пливачи освојили 44 медаље (11 златних, 17 сребрних и 16 бронзаних). Други је био тим ваљевског „Валиса“, док је треће место припало ПК „Ужице“. Такмичење је окупило око 250 учесника. Ужички тим био је најуспешнији колектив и пролетос, на 8. издању „Пролећног Чигота купа“.

Домаћим такмичарима, пливачима ПК „Чигота“, припало је укупно осам одличја: једно злато, 4 сребра и 3 бронзе. Димитрије Мијаиловић (11 година) је освојио злато на 50 м прсно, а сребро на 50 м слободно. Најбољи пливач прошлог „Пролећног Чигота купа“ Предраг Ћитић (16 година) ове године је био трећи у конкуренцији пливача. Освојио је два сребра – на 100 метара слободно и 100 метара делфин.

Саво Мијаиловић (9 година) освојио је сребро на 50 метара слободно, а до бронзе у истој дисциплини дошла је Аница Радибратовић (7 година). Бронза на 50 м прсно припала је Алекси Митровићу (8 година), а Немања Митровић (14 година) дошао је до бронзе на 100 м слободно. Пливачима „Чиготе“ измакла је медаља у штафети, били су четврти.

И. Ј.

Десет медаља за борце „Шогун“ на државном првенству

Такмичари Борилачког клуба „Шогун“ из Чајетине освојили су десет медаља на Првенству Србије у Белој Цркви. Код одраслих Милан Ковачевић (категиорија изнад 90 кг) освојио је сребро у спортској џиу-џици, док је Марко Арсенијевић у истој дисциплини (категиорија испод 80 кг) дошао до бронзе. Од млађих такмичара, најсјај-

нија одличја освојиле су Милица Ђоровић и Снежана Миловановић, које су дошле до злата у микс кумитеу. Сребро у истој дисциплини освојила је Јелена Марјановић. Три медаље припале су Давиду Ојданићу (бронзе у нипон кемпоу, микс кумитеу и спортском нинџуцуу), а две Петру Марјановићу (сребро у нипон кемпоу и бронза у микс кумитеу).

И. Ј.

Две нове стазе за скијашко трчање у Ски-центру „Торник“

Смучарски клуб Златибор спроводи завршне припреме пред почетак нове сезоне. Према речима људи из клуба, временски услови за тренинг су идеални с обзиром да није превише хладно и да нема снежних падавина.

Прве трке на програму су почетком децембра (од 4. до 7.) у аустријском Сефилду. Крајем децембра (26. и 27.), на Златибору би требало да се одржи ФИС трка, а током јануара су на програму такмичења Првенства Србије (10. јануар) и Купа Србије, као и такмичења Балкан купа, која ће се одржавати широм региона.

Клуб је у међувремену успоставио са-

радњу са Ски центром „Торник“. У октобру је започело прављење две стазе за скијашко трчање на Торнику, у дужини од 1.700 и 3.300 метара, које ће ове зиме бити пуштене у функцију.

- Нама то много значи, на Торнику увек има више снега него у нижим деловима Златибора, тамо су чак и машине за припрему стазе, тако да ће оне бити увек спремне за такмичења, али и за туристе који желе да се опробају у овом спорту. Можда нам те стазе у наредном периоду буду чак и основа за бављење скијашким трчањем – изјавио је тренер СК „Златибор“ Радосав Јелисијевић.

Смучарски клуб је током читаве године отворен за упис нових чланова, али ће се на том плану посебно интензивирати наредног месеца када је у плану практична промоција овог спорта основцима у школама у Чајетини и на Златибору. **И. Јанковић**

Такмичар и први човек Биатлон клуба „Златибор“ Дејан Крсмановић боравио је на припремама у Шведској, где се од 27. до 29. новембра надметао на „ИБУ Европа купу“ у Идреу, првом овосезонском такмичењу. У склопу припрема за нову сезону, Крсмановић је у првој половини октобра са репрезентацијом наше земље боравио у Аустрији, на глечеру Рамсау. Потом је тренинге спроводио код куће, са члановима Смучарског клуба „Златибор“ Александром Јелићем и Дарком Смиљанићем. У овој сезони Крсмановић и његов клупски колега Ђорђе Губић ће, уколико

Биатлонци „Златибора“ почели нову сезону

им обавезе дозволе, наступати и у ФИС такмичењима за СК „Златибор“. Крсмановић поседује норму из прошле сезоне за први триместар овосезонског Светског купа, који ће се одржати у завршном периоду ове календарске године у Шведској, Аустрији и Словенији. Наша земља има квоту за учешће три такмичара на ИБУ куповима и једног на Светском купу. Његов клупски колега Ђорђе Губић је члан јуниорске репрезентације, а уколико му обавезе на факултету дозволе, током децембра ће наступати на ИБУ јуниорским куповима у Аустрији и Немачкој. **И. Ј.**

Јаћимовић нови тренер кошаркаша „Златибора“

После седам одиграних утакмица у дебитантској сезони у Другој мушкој лиги кошаркаши „Златибора“ имају учинак од две победе и пет пораза. Чајетинци су још увек без победе пред домаћом публиком, с обзиром да су и у трећој утакмици у Чајетини поражени. У веома неизвесном мечу боља од њих за само пола коша била је екипа лесковачког „Здравља“ (87-86). У међувремену, дошло је до кадровских промена у нашем клубу. На место тренера постављен је Предраг Јаћимовић, који је током каријере тренирао велики број тимова у земљи и региону. Он је на тој функцији заменио Младена Шекуларца, који ће у наредном периоду бити помоћни тренер. Играчки кадар појачан је довођењем Дејана Ђокића (26), некадашњег играча ФМП-а, Црвене Звезде и Војводине. Он је био и члан Универзитетске ре-

Предраг
Јаћимовић

презентације Србије, која је пре две године у Казању дошла до бронзане медаље. Уговори су раскинути са Ненадом Ђорићем, Костом Ђорђевићем и Милошем Павловићем.

Кадетска селекција КК „Златибор“ сезону 2015/2016. у Регионалној лиги РКС Западне Србије започела је са два пораза на гостовањима. После старта пораза у Ариљу од „Клика“, млади Чајетинци су изгубили и утакмицу са екипом „Раса“ у Пријеполу (87-80). У њиховој групи налазе се екипе „Ужица“, „Шампиона“, „Плеј офа 1“, „Златара“, „Милешевца“, „Раса“, „Црнокосе“ и „Слоге“ из Пожеге. У Регионалној лиги ове сезоне учествује 19 тимова, подељених у две групе. Игра се по двокружном бод систему, а потом ће се по два најбоље пласирани тима наћи у полуфиналу. **И. Ј.**

Одбојкашице нижу победе пред домаћом публиком

Победом над екипом „Мокре Горе“ из Зубиног Потока са 3:1 (25:15, 25:14, 18:25, 25:13), одбојкашице „Златибора“ дошле су до трећег тријумфа у досадашњем делу сезоне Друге лиге Запад. Оне су тако наставиле са сјајним партијама пред домаћом публиком, где су оствариле победе у све три досадашње утакмице. Чајетинке су славиле над „Мокром Гором“, „Црнокосом“ и „Трстеником“, док су поражене на гостовањима екипама „Тутина“ и „Путеви Трендтекса“. Непосредно пред одигравање утакмице са „Мокром Гором“, гостима са Косова и Метохије приређен је пријем од стране челника општине Чајетина. **И. Ј.**

Фудбалери „Златибора” са водеће позиције чекају пролеће

Јесењи део Зоне Дрина ФК „Златибор” завршио је као водећи тим лиге, са 39 освојених бодова и без пораза (12 победа и три ремија). Чајетинци су најбољи напад (29 постигнутих голова) и најбоља одбрана лиге (7 примљених голова). Предност у односу на најближег пратиоца „Слогу 1940” износи пет бодова.

- Фантастичан резултат, не само ове јесени, већ када се погледају претходне три године. Показали смо завидан ниво игре у том периоду, а ово смо постигли јер смо сви постали екипа: од економа, преко помоћног тренера, играча, све до председника Радуловића. Ове године су нам дебитовали млади Стојић и Дучић. Из године у годину напредујемо. Не смемо допустити никакво опуштање у наставку сезоне, нема тих бодова који се не могу изгубити. Ипак, у поменуте три године у неких 80 утакмица смо имали само четири пораза и то нам даје за право да се надамо најбољем. Ако можемо упоредити на тај начин, резултат који смо ми остварили у Зони раван је учинку Црвене Звезде у Суперлиги – каже тренер „Златибора” Милан Чанчаревић.

Задовољство оствареним резултатима не крије ни искусни везиста, Владимир Мудринић, по многим најзапаженији играч „Златибора” ове јесени.

-Мислим да се нико није надао оваквој полусезони, иако смо очекивали прво место. Надали смо се мало већој бодовној разлици у односу на „Слогу”, али није лоше ни овако. Остаје нека драж такмичења у наставку. Тешко је на гостовањима, а и код

куће смо на почетку имали мало проблема, никога у овој лиги не можете добити превише убедљиво. Ни на пролеће неће бити лаких бодова. Својим играма сам изузетно задовољан. Читаву полусезону сам имао проблема са повредама, тако да није страшно што сам само две утакмице пропустио. Укупно гледано, и ја лично, а и клуб, морамо бити задовољни – закључио је Мудринић.

И. Јанковић

ФК „Чајетина” спрема појачања

Први део такмичења у Златиборској окружној лиги фудбалери „Чајетине” окончали су на петој позицији, са 25 освојених бодова. После пораза у уводна три кола, клуб је у наредних десет утакмица забележио чак осам победа, тако да пролећни део првенства очекују са највећом бодовном залихом у претходне три године.

Такође, освајањем победничког пехара у Купу ОФС Ужица поновљен је најзапаженији резултат у клупској историји. - Лоше је почело у та уводна три кола, после смо се стабилизovali. Од четвртог нам је стигао голман Милош Лазић, који нам је донео доста тога

доброг. Ипак, ништа није изгубљено, има још тринаест утакмица, а разлика није превелика - каже тренер првог тима Дарко Видић.

До почетка пролећног дела првенства предстоје четири месеца паузе. У том периоду могло би да дође до промена у играчком кадру, а шеф стручног штаба већ има у виду нека имена која би поново могла да се нађу у дресу ФК „Чајетина”.

- Постоји шанса да би Видоје Луковић могао да се врати код нас, чиме бисмо решили питање левог бека. А моја жеља је и да вратимо Ненада Ерића на позицији штопера. Најтежи задатак ће, ипак, бити задржати голмана Лазића, који је квалитетом одавно

превазишао овај ранг и мислим да без проблема може да брани у Српској лиги. Истиче и позајмица Сретена Божовића, који је играч „Звижда” из Кучева – додаје Видић.

У зимском периоду клуб ће интензивирати учешће полазника Школе фудбала. План је да се учествује на зимском турниру у Чајетини. - Планирамо

и да пријавимо неколико селекција на Златибору. Задовољни смо што се повећава број полазника у нашој Школи фудбала. Имамо стручне кадрове који раде са децом, тако да се надамо да ћемо у наредном периоду имати још више младих фудбалера – каже Марко Костадиновић, тренер у тој школи и најбољи стрелац првог тима у досадашњем делу сезоне.

И. Ј.